

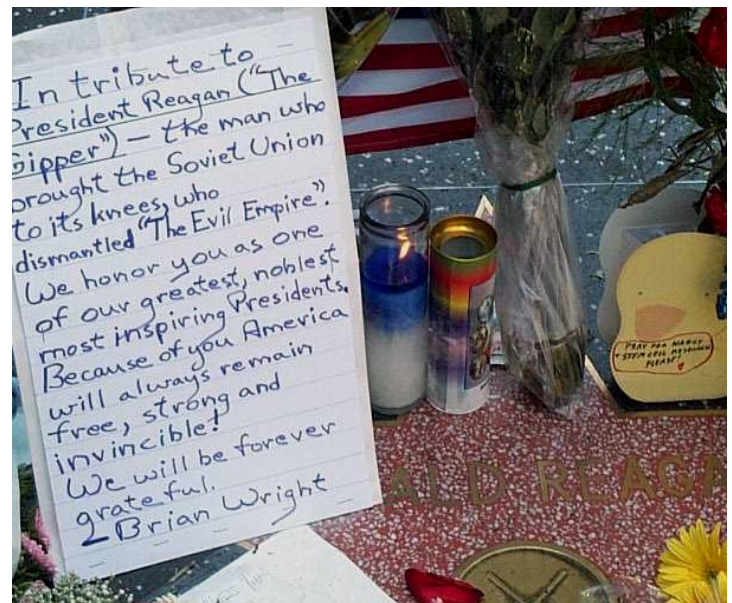
DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2011.

APRĪLIS

Nr. 3 (639)

Ronaldam Reiganam – aktierim, Kalifornijas 33. gubernātoram (1967-1975), ASV 40. prezidentam (1981-1989) Holivudas bulvārī ir zvaigzne. Viņa nāves dienā 2004. gada 5. jūnijā pie tās bija noliktas puķes, sveces, vēstules, īpaši veltījumi. Šogad 6. februārī visā pasaulē pieminēja izcilā prezidenta dzimšanas dienu pirms 100 gadiem – 1911. gada 6. februārī. R. Reigana bibliotēkā (40 Presidential Drive Simi Valley, CA 93065) notika svinības, pieņemšanas, atklāja jaunizremontēto muzeju.

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

24. aprīlī pēc dievkalpojuma, kas sāksies plkst. 9.00, Lieldienu brokastis namā
1. maijā no plkst. 10.00 līdz 12.30 *LASL* pārstāve pieņems saiņus sūtīšanai uz Latviju
15. maijā plkst. 12.30 Kurzemes cietokšņa piemiņas diena (DV apvienības sarīkojums)
21. maijā plkst. 7.30 „Sanfrancisko teātra darbnīcas” izrāde –
Leldes Stumbres luga „Plīvurītis ar punktiņiem”
22. maijā plkst. 12.30 izlaidums Losandželosas latviešu skolā

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasieriem:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green

Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925

Čeki rakstāmi uz: **LATVIAN ASSOC. of SO. CA** vārda.

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, repatriācija; bēgļi, patvērums, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv
Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

Abi līdzšinējie goda konsuli Dienvidkalifornijā – Alfrēds Raisters un Džefrijs Jarčīvers – savus konsula pienākumus ir beiguši. Latvijas vēstniecība ASV un Latvijas Ārlietu ministrija meklē jaunu konsulu vai konsulus.

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna

3460 S. Centinella AV. # 304, Los Angeles, CA 90066

Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekļi:

Jānis Daugavietis, Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Valdis Ķeris, Imants Leitīns, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informātores angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Aldis Rauda, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Pegija Taube, Vija Vīksne, Vilis Zaķis

Revīzijas komisija: Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

IB metiens – 370 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

	KALENDĀRS
	164 Willowdale Avenue Toronto, Ontario, Canada M2N 4Y6
	Alberts Upeslācis, Redaktors
	Epasts info@townpress.ca
	Fakss 416-222-8199
	Telefons 416-222-4021

Kredītsabiedrību gadagrāmatā ir visas pasaules latviešu organizāciju adreses un daudzas citas noderīgas ziņas!

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes paziņojums

DK LB biedru naudu lūdzam samaksāt gada sākumā, nevis gada beigās. DK LB biedri Informācijas Biļetenu saņem bez maksas. Arī tos, kuŗi nevēlas būt biedrības biedri, bet grib saņemt biļetenu, lūdzam samaksāt par abonementu gada sākumā.

Biļetenu var izlasīt tīmeklī bez maksas, bet par tā ievietošanu biedrībai jāmaksā gandrīz 200 dolaru gadā, gandrīz tikpat daudz arī par atļauju biļetenu izsūtīt, izmantojot trešās klases pasta likmes.

Tiem, kuŗi nesamaksās biedru naudu vai par abonementu līdz 1. maijam, biļetenu vairs nepiesūtīs.

Draudzīgais aicinājums gadu gaitā nav aizmirsts

Foto: Aivars Jerumanis

Losandželosas latviešu skolas audzēkņu koris

Janvāra pēdējās nedēļas nogalē Losandželosas latviešu namā ikgadējais Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums bija apvienots ar svinīgu latviešu skolas pirmā pusgada liecību izsniegšanu.

Draudzīgais aicinājums ir nacionāla ideja, un nez vai vēl kāda tauta var lepoties ar ko līdzīgu. To apliecināja materiāli, ar kuriem varēja iepazīties sarīkojuma apmeklētāji: Latvija ir pirmā vietā pasaulē un Eiropā pēc izdoto grāmatu skaita uz vienu cilvēku, tātad esam lasītāju tauta.

Piemēroti Kārļa dienai skolotājas bija izvēlējušās bērnus vairāk iepazīstināt ar rakstnieku Kārli Skalbi un viņa pasaku „Kaķīša dzirnaviņas”. Uz lielā ekrāna izrādīja studijas „Dauka” 1994. gada animācijas filmu, un skolotāja Ilze Nagaine ar bērniem pārrunāja, ka ļaunumu nevar uzveikt ar ļaunumu, tumsu var uzvarēt tikai gaisma un laba sirds un piedošana ir laimes un prieka atslēga.

Skolotāja Ingūna Galviņa uz skolu bija paņēmusi līdzī savu melno runci Oglēnu-Kurmēnu, kas nebija ļauns kā filmā, bet gan mīļš un ļāvās, lai bērni viņu glāsta.

Dziedāšanas skolotāja Edvīna Rūša vadībā skolas audzēkņi nodziedāja trīs dziesmas un kopā ar apmeklētājiem „Dar’ man, tēvis, pastaiņas!”

Dienviņkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes pārstāve

Tamāra Rūse skolai un audzēkņiem veltīja sirsnīgus pateicības vārdus.

Dienviņkalifornijas latviešu biedrības valdes priekšnieks Ivars Mičulis un Dienviņkalifornijas DV apvienības priekšnieks Teodors Lilienšteins teica uzrunu un,

Foto: Aivars Jerumanis

DK Latviešu biedrības valdes priekšniekam Ivaram Mičulim (pa kreisi) un DK Daugavas Vanagu apvienības priekšniekam Teodoram Lilienšteinam Losandželosas latviešu skolas pārzine Nora Mičule pasniegza pateicības rakstu par atbalstu skolai

atbalstot Losandželosas latviešu skolu, katrs pasniedza 500 dolaru čeku. Šos ziedojumus izmantos skolas absolventu turpmākai latviskai izglītībai un stipendijām.

Skolotāji, liecības izsniedzot, apgalvoja, ka skolēni kļuvuši apzinīgāki, vairāk laika veltījot mājas darbiem, ko pierāda labās atzīmes liecībās.

Pēc svinīgas daļas vecāki un skolotāji apmeklētājus pacienāja ar gardām virām. Latviešu skolas pārzine Nora Mičule bija pagatavojusi zivju viru. Vilis Zaķis pirmo reizi bija izvārījis frikadeļu viru, kuņas recepti dabūjis no mātes Ineses Zaķes. Dace Dābola-Reimane bija pagatavojusi gardu sakņu viru. Viru varītāji tika slavēti visu pēcpusdienu. Vēl bija cits pārsteigums – skolas audzēkņu vecāki bija sagatavojuši daždažādas sviestmaizes.

Un arī tas vēl nebija viss. Endija Damroze un Sandra Gulbe-Puķēna bija sacepušas ļoti daudz kūciņu, ko pasniedza ar saldējumu.

Losandželosas latviešu skolas pārzine Nora Mičule Dienvidkalifornijas latviešu biedrībai un Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības pārstāvjiem pasniedza pateicības rakstu, jo abas organizācijas rēgulāri atbalsta latviešu skolu. Pateicības rakstus ar lielu rūpību bija pagatavojusi skolas skolotāja Zane Ozoliņa. Viņa, Maruta Lange un Iveta Kaņepa skolotāju saimei pievienojušās pirmo gadu.

Latviešu skolas saime pateicas visiem skolas atbalstītājiem un priecājas, ka tik daudzi ierodas uz skolas sarīkojumiem.

**Sandra Gulbe Puķēna
Ilze Nagaine**

Latvijas vēstnieka ASV Andreja Pildegoviča viesošanās Losandželosā

Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs 4. un 5. februārī līdz ar daudzu citu valstu vēstniekiem piedalījās bijušā ASV prezidenta Ronalda Reigana 100 gadu dzimšanas dienas atceres sarīkojumos Simi ielejā, Kalifornijā. R. Reigana bibliotēkas vadītājam A. Pildegovičs nodeva Latvijas ministru prezidenta Valža Dombrovska vēstuli, kurā pausta atzinība par prezidenta R. Reigana ieguldījumu, palīdzot beigt Auksto karu un par atbalstu okupēto valstu iedzīvotājiem, kuŗi centās atgūt neatkarību. Ministru prezidents vēstulē īpaši pieminēja arī R. Reigana ticību Baltijas valstu neatkarībai. R. Reigans 1982. gadā 14. jūnijū, 1941. gada masu deportāciju gadadienu, pasludināja par Baltijas brīvības dienu. Andrejam Pildegovičam 1989. gadā, kad beidzās Aukstais karš, bija 18 gadu.

Neaizmirstami ir R. Reigana 1987. gada 12. jūnijā Berlīnes 750 gadu jubilejā pie Brandenburgas vārtiem teiktie vēsturiskie vārdi: „Mister Gorbačov, nojauciet šo mūri!”

Kalifornijā A. Pildegovičs tikās ar ASV politiķiem un žurnālistiem. Latvijas vēstnieks 6. februārī viesojās Losandželosas latviešu namā, kur todien bija ieradušies daudzi jaunieši un uz lielā ekrāna skatījās amerikāņu futbolu, spēlēja novusu, piedalījās biezviras „pipari ar gaļu” (chili con carne) konkursā.

Vairāki vietējie latvieši nelaida gaŗām izdevību, lai ar ievērojamo viesi runātu par iespēju iegūt dubultpavalstniecību, goda konsula kandidātiem un vai nevajadzētu vēlreiz uz Rietumkrastu nogādāt pārvietojamo pasēs darbstaciju, ja Dienvidkalifornijā vēl ir pietiekami daudz

Latvijas pavalstnieku, kuŗi gribētu pieteikties un izņemt jauno Latvijas pasi.

Attēlā no kreisās: Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs, Jānis Taube, Imants Leitī, DK latviešu biedrības valdes priekšsēdis Ivars Mičulis, Valdis Pavlovskis 6. februārī latviešu namā gan skatījās futbolspēli, gan vērtēja konkursam sagatavoto ēdienu, gan paspēja apmainīties domām

Gaismneši

Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības vadniece ar Ingūnu Galviņu priekšgalā 9. janvārī rīkoja savu gadskārtējo Ziemsvētku izskaņas sarīkojumu „Gaismneši”.

DV apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins uzrunā pieminēja, ka kopš organizācijas dibināšanas pagājuši 65 gadi un nolasīja Ilmāra Zilāna gūstekņu nometnē Zedelhemā, Beļģijā, 1945. gada decembrī sacerēto dzejoli „Cēdelgemas vējos” (beļģi raksta un izrunā Zedelhema, latvieši toties ieklausījās, kā šo vārdu izrunā vācieši, un sāka rakstīt pēc vācu parauga):

**Mēs esam kuģi vētru skarti,
Kas aizmirsti uz sēkļiem grūst.
Mūs saista dzelondrašu vārti,
Bet kaut kur brīva dzīve plūst.**

**Mēs arī kādreiz brīvi bijām
Un dažāds griezās dzīves rats,
Bet tagad cauri dienu mijām
Līst bezcerīgs un sagrauzts skats.**

**Mēs zaudējuši esam visu,
Pat ticība sāk atstāt mūs,
Kad domas apsūb smagu rūsu,
Kas biezāka ik dienas kļūst.**

**Tad daudzkārt izmisuma brīžos,
Kad ievainotā dvēse smok,
Mēs savas sāpes sūdzam vējos,
Lai drīzāk drašu žogi plok.**

Zedelhemā angļu gūstā mitinājās 11 727 Latviešu leģiona karavīri. Pavisam sabiedroto – amerikāņu, angļu, franču – gūstā padevās apmēram 25 000 latviešu karavīru. Krievu gūstā krita apmēram 36 000 latviešu cīnītāju. Gūstekņu nometnē Beļģijā ieslodzītie bija neziņā par nākotni, viņu garastāvoklis drūms. Tika nolemts dibināt savu aprūpes organizāciju, lai palīdzētu invalīdiem, bērniem, tēviem un mātēm bez apgādniekiem. Notika vēlēšanas, izstrādāja statūtus, ievēlēja DV vadību ar pulkvedi V. Janumu priekšgalā.

Tagad, DV organizācijai sākot 66. darbības gadu, astoņās valstīs ārpus Latvijas ir 93 apvienības. Tātad pēc 65 gadiem DV organizācija vēl aizvien darbojas, toreizējo gūstekņu dibinātāju vietā ir stājušies jauni. Mūsu pašu Dienvidkalifornijas DV apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins bija vēl mazs puisītis, kad dibināja DV organizāciju, un ASV Daugavas Vanagu priekšnieks Juris Augusts mācījās Eichštetes un Veidenes pamatskolā. Daugavas Vanagu darbs turpinās!

Pēc mielasta, Ziemsvētku dziesmu dziedāšanas un

Ilzes Nagaines vadītajām rotaļām pie mikrofona nostājās vanadzū priekšniece Ingūna Galviņa. Viņa rokās turēja Kārļa Zvejnieka jauno grāmatu „Zelta cauna”, pastāstīja par rakstnieku un viņa 90 gadu jubileju pēc nedēļas, pieminēja viņa agrāk sarakstītos darbus. Kārlis Zvejnieks veltīja šo grāmatu četriem latviešu patriotiem: Latvijas Centrālās padomes priekšniekam Konstantīnam Čakstem, slepeno ziņu nogādātājam Aleksandram Olavam, Latvijas flotes admirālim Teodoram Spādem un dzejniekam Aleksandram Pelēcim. K. Čaksti apcietināja vācieši, viņu kājām dzina no Štuthofas koncentrācijas nometnes uz citu nometni un viņš mira ceļa malā. A. Olavu notiesāja uz 25 gadiem spaidu darbos Kazachstanas ogļraktuvēs, viņš mira ar sirdstrieku dažas dienas pirms tikšanās ar nekad neredzēto meitu. T. Spāde mira izsūtījumā. A. Pelēcim pēc 25 gadiem gan no Sibīrijas ļāva atgriezties Latvijā, bet ne uz dzimto Alūksni; viņam bija jādzīvo Talsos, kur viņš varēja strādāt tikai par ateju tīrītāju un kapraci. Ingūna uzsvēra, ka šai grāmatā ir daudz informācijas un ieteica visiem to izlasīt, grāmatu sarīkojumā varēja iegādāties.

Ingūna Galviņa runāja arī par mums: „Kopš aizritējušā gadsimta 50. gadiem šejienes latviešu sabiedrība ir mainījusies, vecākās paaudzes locekļi miruši, agrākā vidējā paaudze un jaunieši tagad ir vecākā paaudze. Taču ieradusies jauni cilvēki no Latvijas, kuŗi aktīvi darbojas mūsu sabiedrībā. Pa šiem gadiem izauguši apzinīgi un darbīgi jaunieši. Rietumkrastā pērnā gada nogalē rīkoja 2x2 nometni (iepriekšējā notika 1985. gadā), kuŗā bija dalībnieki arī no Latvijas. Ingūna aicināja iznākt priekšā Māru Zommeri, kas kopā ar Tamāru Rūsi četrus gadus bija Rietumkrasta izglītības centra Kursas vasaras vidusskolas direktore. Māra teica, ka latviešu sabiedrība viņai vajadzīga, strādāt Kursā ir viņas pienākums. Viens no brāļiem Šķēlēm saderinājies ar meiteni, ko iepazinis Kursā. Tamāra Rūse ar Edvīnu Rūsi arī iepazinās Kursā. Vairāki sarīkojuma dalībnieki uzsvēra, cik svarīgs ir organizāciju atbalsts jaunatnes latviskai izglītošanai.

Pēc šī sarīkojuma mēs gājām mājās ar apziņu, ka viss nav pagalam, jo mums ir cilvēki – gaismneši – kuŗiem rūp latvietības saglabāšana un veicināšana.

Helēna Hofmane

**Latviešu valodu iespējams mācīties tīmeklī:
www.learnlatvianonline.com**

Papildinājums ziņām par Jaungada balli
Marta biļetenā nebija pieminēts, ka Jaungada ballē viena no galvenajām rīkotājām un vadītājām bija arī **Andra Staško**. Redaktore atvainojos par šo kļūdu.

Kaija Staško ziedoja matus slimiem bērniem

Mani sauc Kaija, esmu Losandželosas latviešu skolas 8. klases audzēkne. Bieži domāju, kā gan es varētu padarīt šo pasauli labāku, lai nebūtu kaŗu, nemieru un slimību, taču apzinos, ka veikt lielas pārmaiņas nav manos spēkos. Taču pērn novembrī, kad biju nolēmusi apgriezt matus, radās cita iespēja. Uzzināju par organizāciju *Locks of Love*, kuŗai var ziedot matus, un kāds bērns, kas slimo ar vēzi, saņems īpaši veidotu parūku no īstiem matiem. Es sapratu, ka varu kaut mazliet kādam palīdzēt, ziedojot savus matus. Devos pie frizieres, un man skaidroja, ka ziedoto matu gaŗumam jābūt vismaz 10 collām. No matiem šķīros bez noţēlas, un priecājos, ka tie node-rēs kādam bērnam, kas ikdienā cīnās ar grūtu slimību. Mani mati drīz ataug un ceru, ka varēšu tos ziedot kādreiz atkal.

Varbūt arī kāds cits, kam ir gaŗi un veselīgi mati, vēlas iepriecināt slimu bērnu un ziedot savus matus cēlam mērķim.

Pirms doties ziedot matus, ieteicams iepazīties ar organizācijas *Locks of Love* noteikumiem.

Informāciju var atrast: <http://www.locksoflove.org>

Kaijai Staško piestāv gan gaŗi, gan īsi mati

Toms Godfrejs – nākotnē varbūt Latvijas satiksmes ministrs

Losandželosas latviešu svētdienas skolas skolotāja Dziesma Tetere 8. klases audzēkņus aktuālitāšu un ģeog-rafijas stundā lūdza sagatavot mājas darbu, uzaicinot ikvienu iejusties kāda Latvijas ministra lomā un paziņot par galvenajiem gada mērķiem. Tomass Godfrejs izvēlējās kļūt par satiksmes ministru, zemāk viņa ieteiktais 2011. gada darbības plāns.

Labdien!

Es, Latvijas Republikas satiksmes ministrs Tomass Godfrejs, vēlos informēt par LR Satiksmes ministrijas galvenajiem plāniem 2011. gadam.

Esmu nolēmis pārkārtot ministrijas darbību un koncentrēt visus spēkus, lai uzlabotu satiksmi un ceļu infrastruktūru Latvijā.

Vispirms jāuzlabo dzelzceļa tīkls. Atjaunosim dzelzceļu visā Latvijā, lai atvieglotu pārtikas produktu, lopu, tehnikas un dabisko materiālu (kūdras, koku) pārvadāšanu visā valstī. Otrkārt, tiks uzlaboti lauku ceļi, lai lauku iedzīvotājiem ērtāk varētu piegādāt produktus, jaunieši nokļūt skolās. Pazemināsim sabiedriskā transporta maksu, lai atbalstītu trūcīgo un bez darba palikušo cilvēku iespējas atrast jaunu darbu vai apmeklēt ārstus.

Treškārt, lai attīstītu un uzlabotu valsts ceļus, tiks uzlikts jauns nodoklis: par katru otro un katru nākamo automašīnu ģimenei ik gadu būs jāmaksā 5% nodoklis no auto summas. Nodokļa summu aprēķinās un nosūtīs pēc katra gada tehniskās apskates.

Tulkošanas birojs POLYGLOT

Kr. Barona iela 37, Rīga

kabatas tālr.: (+371) 26811141

tālr.: (+371) 67272530, tālrakstis: (+371) 67272530

e-pasts info@polyglot.lv www.polyglot.lv

Mērenas cenas, 3-6 lati par lappusi, augsta kvalitāte

ALAs mājaslapā www.alausa.org atrodamas ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām, var apskatīt grāmatas vāku, uzzināt, cik eksemplāru krājumā

Jauna satikšanās vieta

LATVIEŠIEM Amerikā

WWW.LATVIANUSA.COM

Galerija *Baltic Crossroads*

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216; 818-644-0182

Latviskas rotas, grāmatas, audumi, tautastērpi, keramika, fotografijas

Atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas

Latviešu saieti Lagunahilos (Orange County) un citur

Jau kopš pērnā gada reizi mēnesī, parasti mēneša vidū, trešdienā, viesmīlīgās Ērikas Kārteres (Carter) mājā notiek latviešu saieti, kuŗos var ierasties ikviens, kas vēlas. Viesi sanāk kopā, dzeŗ tēju vai kafiju, katrs atnes groziņu, kuŗā ēdamais pietiek pašam un vēl kādam. Parasti ikviens cenšas pārspēt sevi un citus, tāpēc ēdiens vienmēr paliek pāri, ko atkal groziņos nes uz mājām. Paēduši, padzēruši, saieta dalībnieki sāk dziedāt, atceroties arī senākas un mazāk pazīstamas dziesmas.

Saieti notiek pie Ērikas Kārteres, jo viņa dzīvo vidū starp Sandiego un Losandželosu. Uz latviešu namu Losandželosā dienvidu pusē dzīvojošiem ne vienmēr viegli aizbraukt, jo visiem zināms, ka satiksme uz brīvceļiem kļūst arvien blīvāka.

Decembra un janvāra saietā piedalījās Ruta Sviksa no Rīgas. Lielākoties ierodas sievietes, bet vīrieši netiek diskriminēti, viņi droši var nākt līdzī savām dzīvesbied-

rēm. Drīkst ierasties arī vieninieki. Saietos piedalījušies Ansis Zilgalvis, Aristīds Ratermanis, Kārlis Līdums, Dzintars Vallis, Pauls Koro.

Iepriekšējais saiets notika 16. februārī. Laikā, kad Ērika Kārtere ir Rīgā, saietu rīko viņas meita Bonita.

Latvieši grib būt kopā, padziedāt, patērzēt, pasmieties, tāpēc saieti notiek arī Ventūrā, Redondobīčā un citviet.

Losandželosas Grifita parkā bērnu rotaļlaukumā *Shane's Inspiration* katra mēneša otrā svētdienā plkst. 11.00 pulcējas jaunās ģimenes ar bērniem. Tikšanās vietu viegli atrast, jo tur plīvo Latvijas karogs. Visi bērni un viņu vecāki sirsnīgi aicināti piedalīties! Var nākt arī vēlāk, pēc baznīcas un skolas, jo ģimenes Grifita parkā uzkavējas apmēram līdz pulksten trijiem pēcpusdienā. Pavisam mazo bērnu vecāki viņus uz baznīcu neved, lai netraucētu dievkalpojumu.

Foto: Sanita Šūmane

Priekšā Anna Ābele, sēž no kreisās: Māra Rozentāla, Silvija Valle, Maija Paegle, Tamāra Rūse, Ruta Sviksa, Maruta Ratermane, Rota Boršteina; stāv: Iveta Karge, Aida Zilgalve, Bonita Lejeja ar Pipī, Zane Ozoliņa, Iveta Ābelīte, Tālis Paegle, Valtrauta Simsona, Mirdza Robiņa, Ērika Kārtere

Kristīnei Šulcai – *Woman of Achievement Award*

Par K. Šulcas ieguldījumu festivāla *DOCUTAH* rīkošanā viņai pērn 15. novembrī svinīgā ceremonijā pasniegta augstu apbalvojumu – Uzņēmēju un profesionālo sieviešu Jūtas pavalsts Sentdžordžas (St. George) pilsētas nodaļas piešķirto godalgu *Woman of Achievement Award*.

Kristīnei Šulcai (pa labi) *Woman of Achievement Award* godalgu pasniedza Jūtas pavalsts Sentdžordžas pilsētas *Cherry Creek Radio* pārstāve Splendor Serdženta (Splendor Sargeant)

Latviešu, igauņu, lietuviešu valodas kursi

Arī šogad *Baltic Studies Summer Institute* rīkos latviešu, lietuviešu un igauņu valodu kursus turpat, kur pērn – Madisonsas universitātē Viskonsinā. Kursi notiks no 13. jūnija līdz 5. augustam.

Vairāk par *BALSSI 2011* kursiem iespējams uzzināt, sazinoties ar programmas koordinātoru Nensiju Heingartneri (Nancy Heingartner), zvanot, tāl.: 1-608-262-3379 vai rakstot, e-pasts: balssi@creeca.wisc.edu

Mājaslapa: www.creeca.wisc.edu/balssi/

Andra Berkolda aicināja Sietlas latviešus uz teātri!

Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā Sietlas latviešu sabiedriskā centrā 13. februārī piedalījās Andra Berkolda. Rīkotāji bija Kursas vasaras vidusskolas darbinieki. Kursas direktors mācītājs Dāvis Kaņeps sarīkojuma dalībniekiem nosūtīja apsveikumu un vēstulē pastāstīja par jaunumiem Kursā pēdējās divās vasarās un par dažām šovasar paredzētām pārmaiņām. Viņš pateicās visiem, kuri Kursā strādājuši – skolotājiem, audzinātājiem un palīgiem, kā arī atbalstītājiem, īpaši pieminot pirms gada dibināto Veltas Zommeres stipendijas fondu. Tā pirmo stipendiju saņēma Losandželosas latviešu skolas bijušais audzēknis Richards Teteris.

Andra pastāstīja par latviešu teātri ārzemēs kopš agrākiem gadiem līdz mūsu dienām, uz ekrāna parādot fotoattēlus un vairāku lugu ainas videolentē. Par Andras referātu Sietlā no turienes latviešiem ir labas atsauksmes.

XIII vispārējo ASV latviešu Dziesmu svētku rīcības komitejas darbinieki lūdza Andru Berkoldu atkārtoti iestudēt un Milvokos izrādīt dziesmuspēli *Hotel Paradiso*. Andra cer, ka izrādē varēs piedalīties līdzšinējie tēlotāji, arī pianists Juris Žvikovs. Tāpat gaidāma jauka tikšanās.

Savukārt Liepājas teātrī 2012. gadā Andra aicināta iestudēt Andreja Jansona dziesmuspēli „Lolitas brīnumputns“.

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA;

PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALĪZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU PIRKŠANAI, PĀRFINANCĒŠANA u. c.

IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS

NOKĀRTOT DARĪJUMU

NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:

MĀRTIŅŠ LEIKARTS

tāl.: 310-717-7577; e-pasts: martin@shorewood.com

Latviešu-slovēņu izrāde *Show Your Face!* Losandželosā

Losandželosā Valta Disneja koncertzāles mūsdienīgās vizuālās mākslas REDCAT (Roy and Edna Disney/CalArts Theater) mākslas centrā 19., 20., 21., 22. un 23. janvārī varēja noskatīties Latvijas Jaunā teātra institūta un slovēņu partneru izrādi „Parādi savu seju!” (*Show Your Face!*). Izrādē piedalījās latviešu objektu un leļļu teātra neatkarīgās apvienības *umka.lv* aktieři Andris Kalnozols, Gints Širmelis-Širmanis, Andrejs Kopačs, Mārcis Lācis, mūziķis Uģis Vītiņš un slovēņu teātra *Betontanc* aktieři Promožs Bezjaks, Branko Potočans, Katarina Stegnara un grupas *Silence* mūziķi.

Šī bija pirmā laikmetīgā teātra izrāde, kuŗā piedalījās latviešu mākslinieki, ko iekļāva četru ietekmīgu ASV mākslas un teātra centru programmās, pārstāvot Eiropas jauno teātri. *Show Your Face!* izrādīja arī Mineapolē – *Walker Arts Centre*, Ņujorkā – *The Public Theater* Manhatanā, Čikāgā – Modernās Mākslas mūzejā.

Izrādi *Show Your Face!* 2006.gadā iestudēja ievērojamais Slovēnijas režisors Matjažs Pograjcs.

Show Your Face! ir integrēta kustību un objektu teātra izrāde par komūnisma briesmām, pēckaŗa laikiem Austrumeiropā, tajā uzsvērts, ka bezsejas totalitārisms nomāc ikvienu pilsoni. Latvijā šo izrādi nominēja Spēlmaņu nakts balvai katēgorijā gada inovātīvākā izrāde. *Show Your Face!* izrādīta Slovēnijā, Vācijā, Nīderlandē, Portugālē.

Iestudējuma galveno lomu – „cilvēku bez sejas” simboliski atveido gaišzils maza bērna ziemas kombinzons, ko iedzīvinot kā lelli, vada septiņu cilvēku aktieŗu grupa. Lelle simbolizē cilvēku – tā atbild, tērzē, taču visvairāk un visdedzīgāk šis cilvēks grib noskaidrot: kas ir viņš pats?

Uz galdiem, kas aplāti ar melniem galdautiem, aktieŗi, visi tērpušies melnā, ar dažādiem palīglīdzekļiem

Pēc izrādes *Show Your Face!* REDCAT teātrī, no kreisās: Biruta Zommere no Portlandes, Latvijas aktieris Andris Kalnozols, Daina Bīriņa, Omula Pence, Jānis Celms, Maruta Ratermane, Latvijas aktieris Gints Širmelis-Širmanis, Pauls Berkolds. Māra Zommere, Tamāra Rūse, Andra Jaunzeme, Sanita Šūmane, Andra Berkolda, Maija Paegle

simboliski ataino pēckaŗa sekas Eiropā: kaŗa, netaisnības, spīdzināšanas un bruņotas varas ietekmi, kas ilgtermiņā pakāpeniski un pārliecinoši pārvērs cilvēku līdz nepazīšanai, salaužot viņa garu. Uzvedumu atkārtoti caurvij jautājums, vai drīzāk pavēle – parādi savu seju! Tātad – pasaki, kas tu esi? Un uz šo jautājumu nav atbildes, bet tās tiek meklētas.

Spilgts brīdis izrādē: izkaltuši, sausi koka cilvēciņi lēnām, kolonnās cits aiz cita virzīdamies, dodas pretim ugunīgi sarkanam, bravūrīgi plandošam, zīda lakatam un tajā pazūd... tas tik precīzi parāda cilvēka gara bojāeju, jo pakļaujas pavēlēm un zaudē savu izsapņoto ceļu, kļūstot par „vienu no daudziem“. Uzvedumu piesātina līdz sīkumiem pārdomātas detaļas, radot pēc iespējas drāmatiskāku efektu.

Šī cilvēka ceļojums – skrējiens – cauri laikam un dažādām zemēm, simboliski parāda Eiropas vienoto problēmu: pēckaŗa „salauzto“ cilvēku, kuŗš turpina dzīvot, par spīti visam, kas ar viņu noticis, mēģinot atrast sevi nu sadziedēt dvēseli, ja tas vispār iespējams. Taču nu viņš ir pavisam citāds – piespiedu kārtā mainīts un garā novājināts.

Iestudējums liek skatītājiem aizdomāties par individa „es“ būtību un to, kas tu esi, piespiedu kārtā pazaudējot savu pašapziņu un identitāti. Arī apziņa, ka mēs gan kā tauta, gan sabiedrība kopumā esam atbildīgi, lai, atceroties vēsturi, nepieļautu tkļūdas, kas cilvēku salauž garīgi.

Visi teātra trupas dalībnieki ir jauni cilvēki, iepriecināja, ka viņi individa problēmu parāda tik progresīvā un modernā veidā.

Pēc izrādes, satiekoties ar citiem latviešiem, kuŗi noskatījās uzvedumu, turpat priekšstelpā notika domu apmaiņa, un izrādījās, viņiem ir daudzi un dažādi viedokļi, tātad mēs katrs redzēto saistījām ar savas dzīves pieredzi. Ar to, kas mūs skāris, veidojis, ietekmējis un ar vīdi, kas mūs iespaidojusi. Katrs spilgtāk uztvēr un iegaumēja kādu sev tuvāku ainu. Glvenais – nebija vienaldzības, un tas jau ir laba uzveduma mērķis – neatstāt skatītāju vienaldzīgu. Tāpēc droši varētu teikt – izrādes mērķis bija sasniegts!

Betontanc Lūblanā, Slovēnijā ir ievērojama deju teātra grupa, dibināta 1990. gadā. Tās dibinātājs Matjažs Pograjs tajā iesaistījis mūziķus, aktierus, dejtājus, skatuves un kostīmu māksliniekus. Šī grupa ieguvusi daudzus apbalvojumus, bijusi viesizrādēs četrus kontinentus vairāk nekā 70 pilsētās.

Umka.lv ir teātra grupa, ko 2004. gadā izveidoja Latvijas Kultūras akadēmijas studenti, lai nebūtu ierobežoti.

Grupa *Silence* sadarbojas ar komponistu Uģi Vītiņu. *Silence* mūziķi Primožs Hladniks un Boriss Benko ir

aktīvi jau no aizritējušā gadsimta 90. gadu sākuma, viņi radījuši mūziku neskaitāmām filmām un teātra uzvedumiem. Latviešu komponistam Uģim Vītiņam ir vairāki mūzikas albumi, viņš komponējis mūziku dažādiem iestudējumiem Latvijā.

Turneju ASV atbalstīja Slovēnijas Kultūras ministrija un Latvijas Kultūrkapitāla fonds.

Sanita Šūmane

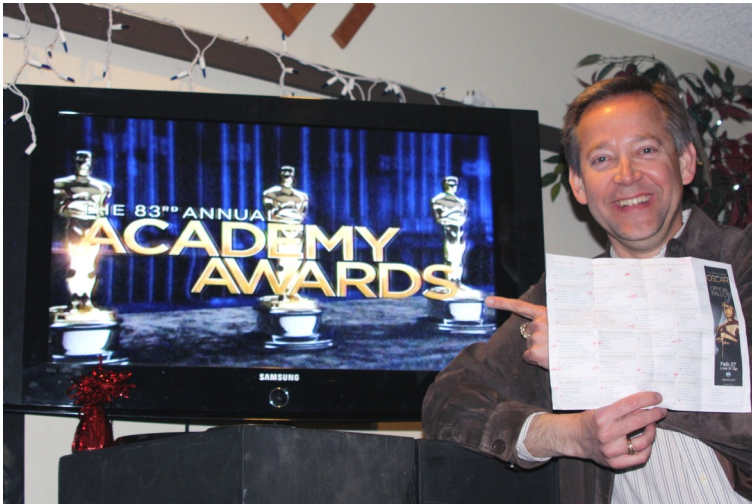

**Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīnāt kliņģeri, pīrāģus ar speķi vai kāpostiem jebkuŗā laikā un jebkuŗam sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102,
Los Angeles, Ca 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai: pegijakalninataube@yahoo.com**

*Fotomāksla Tev un
Tavai Ģimenei
949-380-1884*

Oskaru un sarkano paklāju laiks

Edvīns Rūsis būtu labs Oskaru pasniegšanas ceremonijmeistars

Tagad zināms, kuŗi mūsu kopienā visvairāk ciena un mīl filmas! Pērnā gada beigās, kad tapa janvāra/februāra biļetens, vēl nebija zināms, ka 27. februārī notiks Oskara ceremonijas skatīšanās latviešu namā, tāpēc nevarēja izsludināt, bet pirms sarīkojuma par to bija paziņots biedrības tālrunī un pa e-pastu.

Svētdienas vakars sarīkojumiem nav īpaši piemērots, skolotāji un bērnu vecāki no rīta bija skolā, viņiem gaidīt līdz pēcpusdienai tā kā par ilgu un braukt otrreiz tumsā, aukstumā un varbūt pat lietū nav liela prieka. Turklāt nākamā bija darba diena. Ērtāk atlaisties mājās uz dīvaņa un apbrīnot aktrišu tērpus, klausīties mūziku un pasmierties par ceremonijas vadītāju jociņiem. Namā Oskaru vakarā ieradās tikai astoņi cilvēki, viņi visi redzami attēlos. Sandra Gulbe mazo Henriju aizveda uz Raudu māju, un viņš bijis laimīgs, jo visu dienu un vakaru varēja rotaļāties ar Vasariņu.

Pirms ceremonijas sarīkojuma apmeklētāji aizpildīja anketas, kuŗās ierakstīja iespējamo Oskaru saņēmēju vārdus.

Vislabāk veicās Sandrai Gulbei-Puķēnai un Jūlijai Plostniecei, viņas abas uzminēja 14 no 24 Oskaru saņēmējiem. Jūlija gan visu ceremonija nevarēja noskatīties, jo viņai bija mēģinājums teātrī.

Neklātienē arī Aldis Rauda uzminēja 14 uzvarētājus (viņš savu savu anketu bija iedevis Vijai Raudai). Pegijai Taubei bija seši pareizi rezultāti.

Vija Rauda bija sagādājusi dažādas vērtīgas balvas – filmas, plakātus, kinofilmu biļetes, pat šampanieti.

Visi astoņi Oskara ceremonijas apmeklētāji godīgi samaksājuši ieejas biļetes, jo par telpu īri namā būs jāmaksā. Viņi jutušies gluži omulīgi un domā, ka tie, kuŗi palika mājās, ir zaudētāji.

No labās: Pegija Taube, Jūlija Plostniece, Vija Viksne-Rauda, Sandra Gulbe-Puķēna, Aivars Jerumanis, Imants Leitī, Ivars Mičulis

No kreisās: Ivars Mičulis un Imants Leitī

Sandra Gulbe lepnī rāda savu iepriekš aizpildīto anketu, kuŗā ierakstīts, kas saņems Oskarus. Viņa vairākas godalgām nominētās filmas bija paspējusi noskatīties

Pasta ceļi un neceļi jeb biļetenu neizdibināmie ceļojumi

Marta biļeteni tika nodoti pastā 22. februārī. Trešās klases sūtījumi jāpiegādā 10 dienu laikā. Sev sūtīto paraugeksemplāru 11. martā, kad šīs rindas tiek rakstītas, vēl nebiju saņēmusi. Darbinieks pastā, kur nododu biļetenu, apgalvoja, ka tajā pašā dienā tos nosūtot tālāk, un iedeva tālruņa numuru, kur zvanīt. Piezvanīju, ilgi bija jāgaida, kamēr varēju runāt ar kādu cilvēku, nevis ar automātu, un man paskaidroja, ka vienā no pasta nodaļām, kur sūtījumi nonāk, esot jaunas šķīrojamas mašīnas, kas vēl īsti nav apgūtas un, iespējams, tāpēc sūtījumi kavējas.

Vairāku gadu laikā ir bijis gadījums, ka biļetens tiek saņemts jau nākamā dienā pēc izsūtīšanas un arī tikai pēc trim nedēļām.

Jau sen novērots, ka pasta darbs ir zem katras kritikas. Piemēram, decembrī dāvana, sūtīta no Holivudas uz Ņujorku ar t. s. *priority mail*, samaksājot samērā lielu summu, ceļā bija 12 dienas, lai gan, nododot pastā, tika solīts, ka adresāts to saņems 2-4 dienu laikā. Savukārt februārī arī ar *priority mail* sūtīta grāmata adresātu Viskonsinas pilsētā Oregonā sasniedza tikai pēc nedēļas. Var jau būt, ka vainīgi sliktie laikapstākļi, jo tiešām tai laikā lidojumi bieži bija atcelti.

Taču neko labu nevar teikt arī par vietējo pastnieku darbu. Bieži vien vēroju pa logu, ka apmēram pulksten četros vairākas pasta automašīnas sabraukušas vienviet, un to vadītāji mierīgi tērē, smejas, lasa grāmatu vai guļ, kājas izstiepuši. Viens no viņiem neslēpa, ka cenšas novilcināt laiku, jo pēc pulksten pieciem maksā par virsstundām, bet, ja viņi aizbrauc uz pastu pirms pieciem, liekot kaut ko darīt. Vai no darba tā jābaidās? Šķiet, pastnieki slikti nemaz nepelna. Acīmredzot bieži arī amerikāņu attieksme pret darbu ir tāda pati kā bijušajā Padomju Savienībā. Toreiz tur gan teica: kā mums maksā, tā mēs strādājam. Te maksā tīri labi, bet laikam jau nekad nav diezgan, arvien gribas vairāk.

Pie mūsmājām pasta auto piebrauc vēlu, tikai pēc pulksten četriem. Nesen pastnieki mainījās, un jaunais savu apgaitu sāka no mūsu gala, tā ka kastītē kaut kas ielikts jau bija apmēram pulksten vienpadsmitos. Taču drīz vien atkal veltīgi rīta pusē virinājām pastkastītes durtiņas, jo tāpat kā agrāk vēstules un reklāmas atnesa tikai vēlā pēcpusdienā. Uz jautājumu, kāpēc tā, pastnieks atbildēja, ka priekšnieks licis sūtījumus sākt iznēsāt no otra gala. Nospriedām, ka priekšniekam „otrā galā” droši vien dzīvo paziņas, kuŗi sūdzējušies par vēlo piegādi. Tātad arī pastā galvenais ir draugu būšana nevis pastnieka paša vēlēšanās, no kurienes sākt apgaitu.

Protams, visi jau nevar gribēt sūtījumus saņemt rīta

agrumā, kādam pacietīgi jāgaida līdz vēlai pēcpusdienai.

Laikrakstos šad un tad raksta par pastniekiem, kuŗi sūtījumus neviņo iznēsāt, bet uzkrāj savas mājas garāžā vai pagrabā. Pie viena otra atrastas veselas ķīpas neiznēsātu reklāmu. Nez kur bija nobēdzināta vēstule, kas izsūtīta 1944. gadā, bet adresātu sasniedza tikai tagad? Tāda ziņa nesen bija lasāma *Los Angeles Times*. Kārtējo reizi jāsecina, ka pasta ceļi ir neizdibināmi.

Pasta nodaļu amatpersonas neuzskata par vajadzību atbildēt uz jautājumiem. Piemēram, nekad nesaņēmu atbildi, kāpēc *priority mail* sūtījumus piegādā tik vēlu.

Ir noteikums, ka pie pasta nodaļām darba laikā jābūt paceltam ASV karogam. Pie tuvējā pasta Lankeršīma bulvārī karogu vairs neredz. Uz jautājumu, kāpēc tā, pasta darbinieces sāka savā starpā strīdēties, kam karogs būtu no rīta jāuzvelk mastā. Vai to tik grūti izdarīt? Protams, arī uz šo sūdzību nekādu atbildi nesaņēmu.

Ņujorkā uz galvenā pasta ēkas ir uzraksts: *Neither snow nor rain nor heat nor gloom of night stays these couriers from the swift completion of their appointed rounds.*

Tas gan neesot oficiāls pasta sauklis, taču, ja ar to lepojas, tad tomēr varbūt vajadzētu censties to ievērot.

Astra Moora

**Iespēšanas, kopēšanas
un dizaina darbi
Pēteris Brecko**

**26450 Ruether Ave, Unit 205
Santa Clarita, CA 91350
Tāl.: 818-783-4900**

**E-pasts:
LandmarkPC@sbcglobal.net**

Pēteris Brecko iespēž arī mūsu biļetenu!

**Fotografe Gunta Šķēle-Lujāne
piedāvā iemūžināt kāzas,
kristības, iesvētības, jubilejas
u. c. svinīgus gadījumus.
Adrese: 8343 Tunney Ave,
Northridge, CA 91324
Kabatas tālr.: 818-442-4127
E-pasts: guntaa@gmail.com**

**MobileMe Gallery at
<http://gallery.me.com/gunta>
<http://picasaweb.google.com/guntaa>**

Kamēr ārā sals un sniegs...

Ar sniegu ir tāpat kā ar ūdeni, laiku un pacietību, tā vienmēr kādam tiek vai nu par daudz, vai par maz. Sniegs, gluži kā cilvēki, kuņiem piešķirta diplomātiskā vīza, nešķiņo, kad un kur ierasties, var uzkrīst pat tuksnesī un doties prom, kad pašam labpatīkas.

Sniegs ir materiāls, ideja un burvis vienlaikus. Sniegs maina mērogus, maršrutus un pat ieražas: pār klaju lauku sniegā var iemīt jaunas takas, kādas nav staigājamas nevienā citā gadalaikā, sniegs var sapūsties nepārvaramā kupenā, nogriežot ceļu pie tuvākā kaimiņa. Agrāk teica: nav slikta gadalaika, ir tikai nepiemērots apģērbs, tagad jāpiemetina – ar sniegu nav nekādu problēmu, ja vien ir īstā tehnika! Japāņi astoņu metru sniegu sanesumos ar buldozeriem-sniega pūtējiem izgrauž perfektus bulvārus, pa kuņiem kājāmgājēji soļo kā promenādē, arī norvēģi līdz pat pavasarim ceļo pa sniega sienām, augstākām par divstāvu autobusu!

Aizsālis pat Gaujas pietekas Daudas (jeb Lākturu upes) ūdenskritums (trešais lielākais Latvijā; augstums 2,4 m, platums 1,5-2,5 m)

Mums, Latvijā, par pārmēru lielu sniega daudzumu joprojām būtu grēks žēloties: līdz rekordiem tālu – 1931. gadā Gaiziņkalnā tas bijis 130 cm biezumā, Vidzemē vēl aprīlī turējies metra biezumā, bet maijā sarucis līdz 5 centimetriem! Latvija ir ziemeļu zeme... Saules mirdzumā redzam ainas, kādas nespēj fiksēt neviena videokamera: miljardu miljardiem sniegpārslu un kristallu vizuālo un gurkst zem gājēju kājām! Redz kā, dažs iemānās uz šā nepārvērtējamā materiāla sacerēt pat dzejoļus, atstāt tās piemiņai mīļotajam cilvēkam! Jāpasteidzas tikai izlasīt, kamēr nav uznācis putenis!

Arī mazas upītes nesnauž zem ledus vāka, tās čalo par pavasari un ka jau pēc dažiem mēnešiem viņu ūdeņos spoguļosies ievziedi un lapu spirtajā zaļumā sasauksies tālu ceļu mērojušās laktiņgalas. Māte daba ir tik dāsna, tik pacietīga, tik piedot spējīga. Redz, kā sniegs visas grāvju un dzelzceļu malas drāžas paslēpis – sagādājot dāvanu tiem, kuņi Latviju grib allaž redzēt sakoptu! Re, kā sniegs svin uzvaru pār neapkoptajiem nezāļu laukiem! Un tas viss domāts mums, tātd var arī dažas neērtības pieciest, piemēram, biļeti uz ziemas mākslas izstādi. Agrāk, kad vēl ikdienā mitām lielpilsētā, pa šoseju caur Ropažu mežu braukdama, allaž bērniem atgādināju Zentas Mauriņas teikto: ja pie sarmas klāta meža būtu jāpērk ieejas biļete, tur stāvētu gaŗu gaŗā rinda! Bērni paaugās, un ziemas laikā, kad pavēru muti, jau Juglā sāka uzvaroši kļāigāt: „Tu mums jau to esi teikusi, mēs jau to zinām – par sarmas klāto mežu!” Es ceru, ka tāpat drīz līksmosies arī mani mazbērni, kalna lejā laižoties lejā no kalna ar sniegdēļiem un virsotnē atgriežoties ar pacēlējiem – tie ir Siguldas ikdienas brīnumi, par kādiem manā bērībā varēja tikai sapņot.

Anita Mellepe

Mums Laila Robiņa ir vislabākā, vistalantīgākā, visskaistākā

Photo: Jim Cox

Šejieniešiem Pasadena vienmēr būs īpaša pilsēta, jo tajā divas reizes rīkoti Rietumkrasta latviešu dziesmu svētki – 1970. gadā ceturtie un 1977. gadā septītie. Prieka vēsts bija, ka no 13. februāra līdz 13. martam skaistajā teātrī *The Pasadena Playhouse* (39 S. El Polino Ave), ko spāņu koloniālā stilā projektēja Elmers Grejs (Grey) un uzcēla jau pirms 87 gadiem, izrādīs dziesmuspēli *Dangerous Beauty* un vienu no galvenām lomām tēlos latviešu aktrise Laila Robiņa. Dziesmuspēle ir par vēsturisku personu, kurtizāni un dzejnieci Veroniku Franko, kas dzīvoja 16. gadsimta Venēcijā. Kompanijas *The New Regency* filma ar tādu pašu nosaukumu par šo tā laika ievērojamo sievieti uz ekrāniem parādījās 1998. gadā. Dienvokālijas universitātes (USC) profesore Margareta Rosentala (Margaret Rosenthal) par Veroniku Franko uzrakstījusi grāmatu *The Honest Courtesan*. Filmas *Dangerous Beauty* scēnārija un dziesmuspēles autore ir Dženina Dominija (Jeannine Dominy), mūziku komponējusi Mišele Broumane (Michele Brouman), dziesmu tekstu autore – Amanda Makbrūma (Amanda McBroom), visas ievērojamas mākslinieces. Izrāde bija ārkārtīgi krāšņa, ar skaistiem tērpiem, dejām un dziesmām. Dziesmuspēles saturs ir traģisks – trūcīga meite-

ne, kuŗas sirds tiek salauzta, jo viņas draugs Marko pakļaujas tēva ieteikumam apprecēt turīgu sievieti, spiesta kļūt par pērkamu sievieti. Laila Robiņa tēloja viņas māti Paola Franko, arī bijušo kurtizāni. Mūsu tautietei ir lieliska dikcija, stāja un balsis. Viņa izcēlās jau ar pirmo uzņēmieni. Nenoliedzami, viņa izrādē bija viena no labākajām. Dziesmuspēli noskatījās vairāki latvieši. Andra un Pēteris Staško biļetes uzdāvināja vecvecākiem Andrim un Asjai Ritmaņiem, pārsteidzot vectēvu viņa dzimšanas atceres dienā. Viņi vecvecākus 22. februārī atveda uz Pasadenu un bija nolēmuši tikmēr aiziet uz kino, tomēr arī paši noskatījās izrādi un izvēli nenozēloja. Pēc izrādes devāmies satikt Lailu Robiņu, un viņa priecājās, ka gandrīz pēc katras izrādes satiek tautiešus. Parasti žurnālistiem jāuzmeklē aktieri, bet Laila ar vecākiem nākamā dienā atbrauca ciemos. Viņa atteicās no glāzes vīna, jo pirms izrādes alkoholu nelieto, varbūt tikai kādu glāzi pēc izrādes. Tas bija pārsteigums, Latvijā ne viens vien aktieris nereti iziet uz skatuves, pat būdams krietnā žvingulī. Laila pastāstīja, ka aktierim Amerikā, ja vēlas gūt panākumus, jāievēro dzelzaina disciplīna.

Laila Robiņa Jeila universitātes Drāmas skolā ieguvusi mākslas maģistra gradu. Viņa tēlojusi daudzas

Laila Robiņa ar tēvu, pazīstamo ķīmiķi un sportistu Jāni Robiņu

Pēc izrādes 22. februārī, no kreisās: Pēteris Staško, Lilīta Sale (dz. Štrausa) no Oregonas, Andra Staško, Asja Ritmane, Laila Robiņa, Andris Ritmanis

skaistas lomas Toma Stoparda, Tenesija Viljamsa, Viljama Šekspīra, Antona Čehova, Henrika Ibsena, Bernarda Šova, kā arī citu autoru lugās, kas izrādītas dažādās pilsētās – Madisonā (Ņudžersijas pavalstī), Ņujorkā, Čikāgā, Mineapolē, Baltimorā, Viljamstaunā (Masačusetas pavalstī) un citviet. Laila Robiņa saņēmusi godalgas un apbalvojumus: 1995. gadā *Actors' Equity Foundation Joe A. Callaway Award* par labāko tēlojumu klasiskā drāmā – V. Šekspīra „Venēcijas tirgonis”, kuŗā viņai bija Portijas loma; 1997. gadā aktrisi nominēja *Helen Hayes Award* par izcilu Melitas lomu tēlojumu Nikolasa Raita (Nicholas Wright) lugā „Kleina kundze” *Lucille Lortel Theatre*, par šo lomu izbraukuma turnejās 1997. gadā viņai piešķīra *Jefferson Award*; 1997. gadā piešķīra *Jefferson Award* par tēlojumu Tenesija Viljamsa lugā „Ilgu tramvajs” Čikāgas *Steppenwolf Theatre*; 1997. gadā – *Drama League Award* par skolotājas Kiras Holisas (Kyra Hollis) tēlojumu Davida Heira (Hare) lugā *Skylight* Losandželosas teātrī *Mark Taper Forum*; 2004. gadā L. Robiņu nominēja *Lucille Lortel Award* par raksturlomas tēlojumu Braionijas Leiverijas (Bryony Lavery) lugā *Frozen* un 2007. gadā arī *Lucille Lortel Award* par izcilo Džūdijas lomas tēlojumu Hovarda Brentona lugā *Sore Throats*; 2010. gadā Laila saņēma *Cincinnati Acclaim Award* par Mašas lomu

Čehova lugā „Trīs māsas” teātrī *Cincinnati Playhouse* Ohaijo pavalstī.

Laila Robiņa tēlojusi daudzās filmās: *A Walk on the Moon*, *An Innocent Man* ar Tomu Selleku, *Welcome Home*, *Roxy Carmichael* ar Vinonu Raideri, *Planes, Trains and Automobiles*, kuŗā Stīvens Martins tēlo galveno varoni Nīlu Peidžu, Laila Robiņa – viņa sievu Sūzānu Peidžu, 2006. gadā režisora Roberta De Niro filmā *The Good Shepherd* par auksto kaŗu, kuŗā kopā ar Lailu Robiņu tēlo Metjū Deimons (Matt Damon) un Andželina Džolija (Angelina Jolie). Šajā filmā Laila kārtējo reizi apliecināja savu pianistes un dziedātājas talantu. Viņa piedalījies arī seriālā *Law and Order*, vairākos kābelraidstacijas HBO seriālos – *The Sopranos* par mafiju, komēdijā *Bored to Death*, kuŗā tēlo arī populārais komiķis Teds Danson, drāmā *In Treatment* par psihoterapeutu un viņa pacientiem, *Sex and the City* u. c.

Aktrise priekšroku tomēr dod skatuvei, jo viņai svarīga skatītāju klātie, viņu reakcija, un vistuvākās ir drāmatiskās lomas – Blānša, Heda Gablere, Kleopatra, Maša.

Oskaru pasniegšanas ceremonijas dienā 27. februārī Lailai bija divas izrādes, lai gan viņa taču arī būtu pelnījusi būt tovakar Kodaka teātrī. Latvieši cer, ka kādreiz viņas balvu klāstam pievienosies arī Oskara statuete.

NAMA ZIŅAS

Latviešu nama biedru ziedotāju gada sapulcē 13. februārī ieradās mazliet vairāk cilvēku nekā pērn gada sapulcē, bet lielākā daļa dalībnieku bija nama apsaimniekošanas komitejas locekļi. Vai nu pārējie kļuvuši vienaldzīgi vai baidās tikt ievēlēti. Sanāk tie, kuŗi iepriekšējos gados strādājuši, pārvēl sevi un velk to vezumu tālāk...

Sapulces sākumā ar klusuma brīdi pieminējām mūsu ilggadējo biedrzini Rutu Samtu, kas pagājušajā gadā aizgāja Dieva mierā. Ruta vēlējās, lai visas viņas latviskās mantas pārdotu Ziemsvētku tirdziņā un ienākumu ziedotu namam. Tās visas ātri tika nopirktas, kad aizgāju apskatīties, tur bija tukšs, ar latvisku segu aplāts galds.

Nama apsaimniekošanas komitejas priekšnieks Aivars Jerumanis ziņoja par pagājušā gada darbību. 2010. gadā nama pārvaldē darbojās Jānis Taube vecākais (telpu rezervētājs), Dace Taube (DKLB pārstāve), Jānis Ēriks Taube (bāra pārzinis), Helēna Hofmane, Rūdis Hofmanis, Ilga Jankovska (teātra pārstāve), Teodors Lielienšteins (DV pārstāvis), Ivars Mičulis, Eduards Reimānis (saimnieks nama sarīkojumos), Dace Reimane (kasiere), Sandra Gulbe-Puķēna (sekretāre), Ingūna Galviņa (atbildīgā par nama uzkopšanu), Liene Linde (baznīcas pārstāve), Jūlija Plostniece (nama uzraudze), Valdis Volkovskis (skaņu un gaismas meistars) Tālis Paegle, Valdis Pavlovskis (Baltiešu brīvības līgas pārstāvis), Valdis Ķeris (priekšnieka palīgs), Aivars Jerumanis (priekšnieks). Visi darbojās apzinīgi un piedalījās valdes sēdēs. A. Jerumanis ar pateicību pieminēja Pogos Raisianu par lielo palīdzību, galvenokārt atjaunojot elektrības vadus namā. Esam centušies darboties budžeta robežās, tomēr saimnieciskās krīzes un pieaugošo izdevumu dēļ darbības gads beidzās ar \$8414 iztrūkumu.

Kasiere Dace Reimane ziņoja, ka ienākumi par telpu lietošanu, kluba biedru maksājumi, ziedojumi Ziemsvētku kopējai apsveikuma kartei un bankas procenti bijuši mazāki nekā budžetā paredzēts, toties īpašuma apdrošināšana, elektrība-ūdens-gāze, atkritumu aizvešana, biroja izdevumi, nama pārvaldes sarīkojumu izdevumi pieauguši. Nama uzturēšanas izdevumi ir apmēram \$75 dienā, vienalga, vai namā kas notiek vai nenotiek.

Tamāra Rūse nolasīja revīzijas komisijas ziņojumu, un dzirdējām, ka 2010. gada darbībā ir \$8414.57 iztrūkums.

Pārvaldes locekļu vēlēšanās nekādu pārsteigumu nebija, ar aklamāciju ievēlēja to pašus. Ilga Jankovska ierosināja atļaut nama pārvaldei aicināt talkā neievēlētos. Aivars Jerumanis nobeigumā lūdza padomāt, vai tiešām mūsu latviešu sabiedrība vairs nespēj uzturēt savu namu? Viņš gaida priekšlikumus, kā veicināt tautiešu atsaucību un ar kopējiem spēkiem samazināt izdevumus.

Kārtējā ikmēneša sēdē 2. martā notika jaunievēlēto nama apsaimniekošanas komitejas locekļu amatu sadalīšana. Visi uzņēmās savus līdzšinējos amatus, tikai Valdis Ķeris atlūdzās no priekšnieka vietnieka pienākumiem, jo šogad paredzējis daudz ceļot, bet viņš joprojām būs vīru koŗa pārstāvis nama komitejā; biedrzine būs Pegija Taube.

Sprieda arī par kārtību namā. Gaitēņa nišā pretī vīriešu tualetei allaž sakrājās visādas mantas. Šajā vietā paredzēts aukstā un lietus laikā kārt virsdrēbes, tā nav noliktava. Patlaban tur karājas dažādi apģērba gabali, kāds atstājis laka kurpes, mugursomu, grāmatas, matraci. Aktieŗu ģērbtuvē aiz skatuves ir bērnu ratiņi, ģitara, putnu būris ar izbāztu putnu, meksikāņu cepure, mistiska satūra kastes un maisi, kaut kādi plakāti. Arī eŗā aiz skatuves ir plakāti, salauzti krēsli, vēl kādas mantas. Neviens nezina, kam tas viss pieder un kas tās tur ir sametis. Mums šogad paredzētas trīs teāŗu viesizrādes (un cerams, kāda vietējā izrāde arī). Aktieŗiem vajadzīga telpa, kur ģērbies un grimēties, kā arī vieta, kur skatuves darbiniekiem brīvi kustēties aiz skatuves un neklupt pār sames-tām mantām, lai izrāde raiti ritētu. Pašreiz tur labi ja divi cilvēki var iespraukties, bet Sanfrancisko viesu lugā ir vairāk aktieŗu, viņiem nebūs kur apgriezties. **Lūdzam aizvākt mantas līdz 15. aprīlim.**

Paldies tiem, kuŗi jau sāk iesūtīt Nama kluba biedru maksas, negaidot uzaicinājumu. Viņu vārdus minēsim biļetena nākamā numurā.

Helēna Hofmane

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2011. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā: \$.....

Uzvārds, vārds, adrese:

Tālr.: _____

El. pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center

un nosūtāmi: **Latvian Community Center**

1955 Riverside Drive Los Angeles, CA 90039-3704

Pateicības vēstules Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdei

Vēlos pateikties par stipendiju 2x2 nometnes apmeklēšanai! Bija tik jauki dejot tautasdejas, dziedāt un mācīties par Latvijas kultūru. Nometnē klausījies Latvijas talantīgās dzejnieces Māras Zālītes lekcijas, satiku latviešu jauniešus no visām pasaules malām. Priecājos satikt savus mīļos Kursas vasaras vidusskolas draugus. Šī man bija pirmā 2x2 nometne. Žēl, ka līdz nākamai nometnei jāgaida divi gadi. Jaukākas nedēļas par pavadīto Malibu nez vai vispār var būt!

Andris Matsons (Mattson)

No sirds pateicos par stipendiju 2x2 nometnei Malibu. Piedalījies ievirzē „Latvija+20“, kurā pārrunājām, kāda Latvija ir tagad un būs pēc 20 gadiem, kā arī videofilmēšanas projektā. Priecājos, ka varēju iepazīties ar Ziemeļamerikas latviešu sabiedrību. Nometnē man patika dziedāt latviešu dziesmas, vakaros notika dziesmu kaņģi. 2x2 nometnes ir lieliska iespēja stiprināt latvisko identitāti un kopības sajūtu.

Dāvis Siksnāns (Mineapolē)

Nedēļa skaistajā Malibu jūrmalā, dejošana, dziedāšana, draudzēšanās un iegūtās zināšanas par Latviju man sagādāja lielu pārdzīvojumu! Dejojot un dziedājot tik lielā latviešu jauniešu pulkā bija skaists piedzīvojums. Biju ļoti laimīga, ka varēju būt kopā ar mīļiem draugiem no Kursas un iepazīties ar citiem latviešu jauniešiem. Bija ļoti jauki satikt jauniešus no citām vietām un apzināties, ka viņiem latvietība ir tikpat svarīga kā man! Mana sirds ir pilna ar mīlestību un lepnumu uz savu tautu.

Aija Matsone

Rakstu, lai pateiktos par man piešķirto stipendiju 2x2 nometnes apmeklēšanai. Bija lieliski katru dienu būt kopā ar latviešiem no visām pasaules malām – dejojot, dziedājot un priecājoties par skaisto Malibu dabu. Es uzzināju daudz jauna par latviešu kultūru un saprotu cik ļoti svarīgi ir saglabāt latvietību.

Ilze Matsone

Mirusi Latvijas pirmās olimpiskās zelta medaļas ieguvēja Inese Jaunzeme

No Latvijas saņemta sēru vēsts – 13. februārī 78 gadu vecumā mirusi Latvijas Olimpisku kluba vadītāja, Latvijas pirmās olimpiskās zelta medaļas ieguvēja Inese Jaunzeme.

Slavenā latviešu vieglatlēte, šķēpmetēja, ārste, medicīnas zinātņu doktore Inese Jaunzeme dzimusi Pļaviņās 1932. gada 21. maijā.

Vasaras olimpiskajās spēlēs Melburnā 1956. gada Inese Jaunzeme ar rezultātu 53,86 m izcīnīja zelta medaļu šķēpmēšanas sacensībās, kas bija pirmais olimpiskais zelts Latvijas sporta vēsturē. Igaunijā, Tartu 1960. gadā I. Jaunzeme sacensībās aizraidīja šķēpu 55,73 metru tālumā, kas bija viņas personiskais rekords.

Latvijai atgūstot neatkarību, I. Jaunzeme piedalījās Latvijas olimpiskās komitejas atjaunošanā, kopš 1999. gada bija Latvijas Olimpisku kluba prezidente. I. Jaunzeme ierosināja izveidot stājas programmu skolēniem, jo bija pārliecināta, ka cilvēka iekšējai stājai un ķermeņa fiziskajai formai jābūt vienlīdz staltām.

Inese Jaunzeme P. Stradiņa Medicīnas akadēmijā 36 gadus lasīja lekcijas, Traumatoloģijas institūtā bija plastiskā chirurģe. Atsaucoties Pasaules Olimpiskās komitejas aicinājumam, Latvijas Olimpisku klubs Ineses Jaunzemes vadībā sāka Latvijas sakopšanas talku kustību, un tagad šajās talkās piedalās vairāki simti tūkstoši cilvēku.

I. Jaunzeme 1960. gadā ieguva medicīnas doktora gradu ortopēdijā, 1970. gadā LPSR Valsts prēmiju par līdzdalību jaunas kaulu saudzēšanas metodes izstrādāšanā.

Inese Jaunzeme vienmēr vēlējās palīdzēt citiem cilvēkiem, viens no viņas mīļākajiem teicieniem bija:

„Lauvas nebaidās, bet cīnās un pēc tam par sevi brīnās!”

Dalāmies ar Andru Jaunzemi bēdās, māmuļu zaudējot.

Inese Jaunzeme pērn Losandželosas lidostā, atvadoties no meitas Andras Jaunzemes

Anita Mellepe

Melburnas Kultūras dienu maize un sāls

Ceturtdā ainiņa.

Par Ingrīdas krāsaino pasauli

Pirms vairāk nekā divdesmit gadiem Ingrīda un Ivars Ozoli viesojās Losandželosā. Ingrīda, Melburnas lidostā sagaidot viešņu no Losandželas, raibajā pūlī izcēlās ar drošo gaitu un prāvo puķu pušķi rokās. Ingrīdas runa ir tik tieša, žesti tik pārliecinoši, varētu domāt, viņa jau no dzimšanas jūtas kā uzvarētāja. Taču tā nebūt nav: vecāki izšķīrās, māte nepārtraukti slimoja, ap sevi mezdama neklīdzējamu sāpju ēnu. Ingrīda dzīvoja galvenokārt pie vecvecākiem, kuŗi cerēja iztikt bez austrāliešu paradumiem. Mazmeitu uz un no skolas vectētiņš veda ar divriteni, klasesbiedri meiteni uzskatīja par savādnieci, tāpēc skola nelikās mīļa vieta. Arī latviešu skolā viņa īsti neiejūtās, bet par laimi Laimes māte dāvāja lielu dāvanu – draudzību ar Lindu. Nu jau 30 gadu viņas ir nešķīrāmas draudzenes; Linda apprecēja angli, Ingrīda – latvieti. Ingrīdas un Ivara kāzas notika Melburnas latviešu namā, kāzu valsī viņiem spēlēja Zane Ritere. Linda Klūkasa (Clucas) ir ļoti aktīva latviešu sabiedrībā, Ingrīda, Ivars un Ambera Kultūras dienās bija skatītāju rindās. Meitai ar skaisto vārdu – Amber – ir 13 gadu, viņa mācās labā privātskolā, un tieši Kultūras dienās sāka domāt par ceļa meklēšanu uz līdzaudžu sabiedrību.

Vectēva Gunāra Ozola māšai Gunai Ķimenei vienmēr

Ingrīda, Ambera un Ivars Ozoli ar vienu no saviem abiem mājdzīvniekiem, kaķi Džeju (Jay); kaķēnīte Džasmina ir atturīgāka. Ivars ir Losandželosā 1974. gadā mirušā Edgara Moora māšas Elzas Ozolas mazdēls, Džema Moora brālēna Gunāra Ozola dēls

īstais padoms un tiešums: „Nu paskaties tikai, tautasdejas kopā dejo profesori un studenti! Tie visi ir latvieši!” Ambera daudz lasa, viņai ir labas sekmes skolā, liela izvēles brīvība, Ingrīda un Ivars viņai necenšas neko uzspiest, lai pati izvēlas, kuŗai kultūrai pieslieties.

Ingrīdai pirmās valodas bija latviešu un vācu, viens no viņas brālēniem ir īsts vācietis, bieži uzaicina māsiņas ģimeni ciemos. Latvijā Ivars un Ingrīda vēl nav bijuši, nu viņi sāk par to nopietni prāt: varbūt braucienu apvienot ar Vācijas apmeklējumu un Ingrīdas darba darīšanas Anglijā? Ingrīda sev dzīvē izcirtusi neparastu ceļu – viņai bijusi smaga pieredze, izjūtot atstumtību, un tagad viņa māca to pārvarēt saviem līdzcilvēkiem.

„Man latviešu skolā nepatika,” Ingrīda neslēpa un pastāstīja, ka pazīst vairākus sava gadagājuma vecākus, kuŗi bērnus uz latviešu skolu vairs nevedīšot. Kāda gan jēga skolai, ja mājasdarbi jāpilda vecākiem? Ivars Neiburgs atcrējās: „Arī mums ar māsu tēvs palīdzēja mājas darbos! Citādi mēs nez vai skolu būtu beiguši.”

Jā, latviešu skola ārzemēs ir, bija un būs kā runga ar diviem galiem: valodas padodas ne katram, bet skolotāji strikti ievērojot ALAs un citu padomdevēju noteiktos standartus un programmas. Prieks bija klausīties, cik brīvi latviski runā Ingrīga, organiski apejot pareizās konjugācijas un deklinācijas. Centos dažus no izteikumiem pierakstīt. Dabas aina: „Krāsaini puteniši ar dzelteniem kaklišiem brīnišķīgi sēž kociņā.” No stāsta par autokatastrofu: „Neliela, bet diezgan liela mašīna iesita mums mugurā un iespieda citā mašīnā...” Ciemiņus viesmīlīgi uzņemot: „Mazmājiņš pie pašām durtiņām, te jums arī smuks auksts ūdentiņš, uzlikšu jums istabā uguntiņu.”

Gramatikas bruņinieki var sašust, ka par tādu runāšanu sajūsminos, bet cik latvieši visā pasaulē nav savus tautiešus zaudējuši, demonstrātīvi uzmezdami lūpu, kad viņu klātienē kāds latviski izsakās ne gluži literāri pareizi. Cik nav gadījumu, kad latvieši nepieņem pat ieprecētus cittautiešus, kuŗi lieliski iemācās gan sarunvalodu, gan piedalās pašdarbībā, bet, ja nu tam cittautietim nav gana stiprs raksturs ne vienu vien „krupi norīt”, tad reizēm viņam klājas diezgan plāni.

Mēs, bijušajā PSRS augušie, atceramies, cik briesmīgas bailes pārņēma, kad ārzemnieku klātienē skaļi pār lūpām bija jādabū kāds teikums angļu valodā, ko skolā bijām apguvuši tikai teōrijas līmenī. Mēs bieži vien apsmējām krievu centienus pateikt ko latviski, nebija pacietības pamācīt, vienkāršāk bija pāriet uz krievu valodu. Latviešu valoda nav viegla valoda, bet par neiemācāmu kļūst, kad kļūst par bubuli...

Varbūt latviešu skolu vadītājiem visā pasaulē derētu

**Sveicienu Janaviem sūta Ilgvars un Guna Ķimeņi, kā arī viņu karaliskais pūdelis Leisija (Lacey)
Ilgvars Ķimenis un Jānis Janavs dzīvoja vienā bēgļu nometnē Vunzīdelā (Wunsiedel) Vācijā**

vairāk uzklaut vecāku viedokli: latviešu valodu vajadzētu mācīt ar dziesmu, rotaļu, dzejoļu palīdzību. 3x3 nometnes vadītāja Irēne Ziedare stāstīja, ka vasaras nometnēs un latviešu skolā nereti talkā esot jāsauc „valodas policija”, un par runāšanu ne-latviešu valodā uzliek pat sodu. Skolotājiem ir sava metodika, bet reizēm pārņem šausmas, cik sarežģītas ir pirmo klašu grāmatas Latvijā, cik neizprotami uzdevumi! Vecāki ar augstāko izglītību vakaros rēgulāri sazvanās, lai izprastu un vienos, kādu būtu pareizā atbilde pirmklasnieka mājas uzdevumā!

Kāpēc šī pagaŗā atkāpe? Tāpēc, ka latviešu Kultūras dienas ir liels spēks, kam var izdoties piesaistīt jaunus un jaunus tautiešus. Varbūt, aizgājusi pensijā, tieši Ingrīda un Ivars ar mazbērniem klēpī sēdēs latviešu nama zāles pirmajās rindās!

Piektā ainiņa. Par neprasmī salāpīt zeķi

Kultūras dienās iepazīnām daudz interesantu cilvēku, kuŗu dzīvesstāstu derētu uzrakstīt. Bauda bija klausīties, kā Velta Švolmane irōnizēja par savu saulaino bērniŗu: tēvs un tēva tēvs bija zobārsts, ģimenei nekā netrūka: „Dzīvojām garnizonā Buļļupes malā, lai kādā krāsā māte nopirka peldkostīmu, rudenī tas bija izbalējis balts. Dauzījos tikai gar upes malu, pienākumu – nekādu. Māte pati peldēt neprata, par mums, meitām uztraucās, neļāva laisties dziļumā, mēs ar māsu irāmieŗ laivā un ar kārti mēŗijām, cik kuŗā vietā upe dziļā! Es pilnīgi neko nepratu, visu apdarīja kalpotājas. Nonākusi Vācijā bēgļu nometnē, nepratu pat grīdu izmazgāt – izlēju ūdeni un dzenāju no vienas vietas uz citu, brīnoties, kālab slapjums nepazūd. Caurumu zeķē es pirmoreiz aizŗuvu tā: savilku

čunčurā un aizŗuvu ciet – tās tik bija skats! Apprecējos ļoti jauna, pirms kāpŗanas uz Austrālijas kuŗa. Viena no pirmajām darbavietām bija fasēŗanas fabrikā: řuvām ciet maisus, fasēŗām vitamīnus un cieti, to vajadzēja turzās piepresēt, milti gāja pa gaisu, vakarā no fabrikas nācām ārā stīvām, iestērķelētām padusēm. Vēlāk tiku lepnā vietā, parlamentā kungus apkalpot, tēju uz sudraba paplātēm piensu klāt, un tad algu saņēmu tik lielu, ka pirmo aploksni atverot, pagrieŗos, lai nestu atpakaļ – strādnieka alga bija nesalīdzināmi mazāka!”

Velta ar vīŗu vakaros, kad jau bija tikuŗi pie pirmā lietotā auto, braukājuŗi pa Melburnu, uzmeklēdami latvieŗu mājas un vākdami ziedojumus latvieŗu nama celtniecībai. Negals bijis ar grieķiem, viņu tālŗuņu grāmatās tik daudz latvisku uzvārdu, piemēŗam, Stirna. Vēlāk, kad latvieŗiem sadzima bērni un bija „Sprīdīŗa” skolā laiŗami, Veltiņa bija viena no tām septiņām mātēm, kuŗas divas nedēļas vasarā pavadīja virtuvē pie plīts, pakāpuŗšas uz krēsliem, lai vieglāk apmaisīŗ putras katlus.

(Stāsts par grieķiem ieņāca prātā, kad Ziemŗsvētku vakarā pie Natas plūmju koka ielas malā piestāŗa kāds smalks auto, un tā vadītājs lūdza saimniecei atļāuŗu ielāsīt kādu sauju plūmju. Zaļas? Jā, tieŗi tādas tās vislabāk garŗojot, ar sāli! Viņa recepti neizmēģināŗām, řaubīŗāmieŗ – varbūt grieķis zaļās plūmes nostaļģijas brīdī saŗaucis ar olīvām?!)

Velta nebeidza lielīŗ savu vedeklu un viņas vecākus: „Man nekad nebija jānīkst naktī pie loga kā draudzenei, kas, bērņus māŗās gaidot un uz ielu lūkojoties, bija visu aizkara malu nodeldējusī. Manai nākamai vedeklai, ja tēvs un māte bija noteikuŗi: vienpadsmitos jābūŗ māŗā, tad arī notika. Andŗa draudzenei no ballēŗanās atkal nekā, ja ballīte iegādīŗās dienā, kad drīkstēja stiprāk laistīŗ dāŗzu. Reiz, kad Andrim bija pats karstākais iemīlēŗanās laiks, abi ar vīŗu istabas vidū pēc latvieŗu balles palīkām vaļā muti: puisis jau godīgi gultiņā un guļ!”

Velta rādīŗa vienīģā dēla kāzu fotografijas: kāzas bija neticami latviskas. Līģava un viņas māsas (māsīcas un viena draudzene, ķīnieŗu studente) īstiem roŗu vainaģiem galvā, tāda paŗa fasona kleitās kā līģavai, laikam jau bez uztraukuma, ka līģavas skaistumu kāda cita varētu aizēnot! Līģavas māte atcerēŗās: „Latvieŗu nams kāzu mielastam bija par řauru, grūti bija atrast telpas, kur cieņastu gatavot ļauts paŗu saimniecēm – tikai latvieŗu ēdienus.”

Kāzās netrūka draugu cittautieŗu, un viņus visvairāk iespaidojusi jaunā pāŗa mičoŗana, kad jaunajai sieviņai galvā uzlikta krietnās mātes aubīte. Andri un Beatrisi pat radī nedaudz pavēlk uz zoba: viņi visu dzīvē izdarīŗuŗi pareizi, arī bērņus gādāŗa, kad studijas pabeŗģtas un dzīve iekāŗtota! Andris ar ģimēni vairākkārt bijuŗi Latvi-

jā, piedalās visās latviešu aktivitātēs, vienīgais, ko viņi pārmet saviem senčiem: kālab par mītnes zemi nav izvēlējušies Kanadu? Tur tik laba slēpošana!

Sestā ainiņa. Par „Zilajām acīm”

Kalifornieši nav jāpārliciecinā, ka latvietis, lai gan allaž dzied par zemi, kur citronas zied, nekad nebeidz ilgoties pēc sniega svaiguma un zilajām egļu ēnām slēpju trases malā. Arī Austrālijā, Viktorijas kalnos mēdz uzkrīst sniegs. Melburnieši ģeografiski iespējamām ziemas ainavām ir vistuvāk, tālab viesmīlīgajiem saimniekiem dzima lielisks plāns – parādīt arī mums vietas, kur latvieši „ziemo” (vismaz nedēļas nogalēs, bērnu brīvdienās). Daži latvieši jau aizritējušā gadsimta 50. gadu sākumā iestājās starptautiskajā slēpotāju klubā, kuŗā visvairāk bijuši čehi. Taču ceļš tāls, paiet vai puse dienas, cik tad vairs paliek laika slēpošanas priekam? Jāceļ bāze, kur nakšņot, pārgērbties, vakariņot – iecere apsveicama, bet ne tik viegli izpildāma. Kalns ir augsts un stāvs: ar vieglo auto varēja aizkulties pats, vēl kādu līdzi aizraut, bet kā lai dabū virsotnē celtniecības materiālus un rīkus? Latvieši sametušies un nopirkuši lietotu armijas kravas auto, kas iesaukta par Ulubeli. Ar Ulubeli latvieši apgājās labi un, kad smagās kravas beidzās, uzticamo auto izdevies pat veiksmīgi pārdot. Pārtiku sakrāva vieglajos auto, drīz vien ikvienam par ieradumu kļuvis apstāties pie kalnu strauta, kas atradās kilometrus piecus no galamērķa, lai piepildītu kannas – ēdienam, roku mazgāšanai, bet galvenais – cementa javai.

Viena no sievietēm, kas, nūdien, ir triju vīru vērtā šajā procesā bija Anda Miglis. Viņai auga trīs dēli, kuŗos mōdās kaislība – laisties no kalniņa uz leju, lai vējš svilpo gar ausīm! Anda smeļoties stāstīja, ka gudrāk būtu bijis celtniecības darbu laikā kalnā nerādīties, jo tur laika nav atlicis nekam citam kā tikai ēdiena gatavošanai un trauku mazgāšanai. Vienā katlā parasti vārīti kartupeļi, otrā – visu sabraukušo līdzpaņēmtie konservi. Celtni pabeidza 1962. gadā, un, kad jumts bija virs galvas, sievietēm atkal darba netrūka: bērniem un vīriem apetīte kā zvēriem, turklāt puse no laika pagāja, mazos slēpotājus apģērbjot, apaujot un ik pa laikam no slēpošanas inventāra izlobot! Pašām no ziemas priekiem tika tikai... piņķerīgā ķēžu uzlikšana un noņemšana autoriepām.

„Dažkārt piestājām ceļmalā un žēlīgu izskatu nogaidījām – varbūt gadīsies kāds izpaļīdzīgs gaŗāmbraucējs,” atcerējās Anda.

„Dikti jau nepatīkams bija troksnis, kad ķēdes grabēja pa pliku, sniega neklātu ceļu,” atmiņu stāstu papildināja Nate.

Tagad? Tagad pa ceļu regulāri brauc īpaši

tīrītāji, ziemā par uzbraukšanu kalnā jāmaksā, kalngalā ir vairākas bāzes, restorāni, pat baznīca. Jā, arī šeit latvieši bija celmlauži, par „zilaču” biedru nepieņem kuŗu katru, pat telpas neizīrē bez kluba biedru garantijas, ka šis cilvēks vai kompanija pratīs kopīpašumā uzvesties. Austrālijā modri tiek ievērots, lai šāda tipa celtnes atbilstu visām noteiktajām prasībām: tā nu kluba biedriem atkal būs jāveŗ maki, lai ēkas pārbūvētu. Mēs, Latvijas viešņas, klausījāmies ar milzīgu interesi: uzņemšana slēpošanas karsēju kopā notikusi vienos smieklos – ja jau par bāzes nosaukumu izvēlētas „Zilās acis”, tad par kluba biedru var kļūt tikai tādi! Kā zilumu noteikt? Gluži vienkārši! Kādam no kājas norauj zilu zeķi – etalons gatavs! – un piegrūŗ kandidātam pie vaiga. Latviešiem, kā zināms, zilā pigmenta acīs netrūkst, bet ar to vien izdarību par maz: ceremonijmeistari gādājuši, lai jaunuzņemamais kandidāts dabū ēst un dzert savai gaumei gluži neatbilstīgu ēdienu. Savukārt orātori varēja izlocīt mēli, ierunājot par biedriem latviešus ar brūnām acīm.

Braucot tālāk, daudzie un asie ceļa līkumi kļuva arvien miglaināki! Kalna pakājē spīdēja saulīte, kad izbraucām, eukaliptiem klātie meži diŗojās ar skaistām mākoņu šallēm – ainas kā radītas fotografēšanai. Migla sabiezēja tā, ka kļuva pavisam neomulīgi: retas pretimbraucošo auto ugunis aiz līkuma iznira gluži kā spoku filmās. Andai, lieliskai braucējai (Latvijā ciemojoties, viņai nav nekādu problēmu sēsties pie jebkuŗa auto stūres un pārorientēties uz braukšanu pa labo pusi) pār seju pārslīdēja zaudējuma ēna, bez prieka apgrieŗot auto tuvākajā ceļa paplatinājumā – tā bija pirmā reize, kad viņa nesasniedza virsotni! (Otrā dienā uzzinājām, ka todien

Baltie plankumi priekšā un tālāk nav sniegs, bet degušie koki

gaisa mitrums bijis 97% visaugstākais, kāds Dienvidu puslodē šaislaikos pieredzēts!

Divas nakts pavadijām Neiburgu ģimenes kalnu mājā, kuŗā ērtības tādas pašas kā pilsētā, vienīgi dārzs mežonīgāks, tā ka saimniekiem nav nemitīgi jāstaigā ar krūmu grieznēm un liekšķēri rokās. Dienu un nakti netālu skrien kalnu upe, varētu domāt, ka tā ir ledusauksta, bet tā nebūt nav, kādu laiku bradājām bez bēdu, meklējot sēklīti bez akmeņiem, bet tā arī neatradām. Sāka līt arvien stiprāk, upes līmenis cēlās gandrīz par metru, bet kaimiņu bērni, pavisam mazi puišēļi, vieni paši nebēdīgi laidās ar plastmasas plostu pa straumi uz leju! Pieaugušos nekur nemanīja arī nākamās dienas rītā, kad pārtis mazu meitēnu, tikai nedaudz gaŗāki par zirga kāju, trenēja zirgus – turēja pavadu un lika tiem skriet pa apli un pat lēkt pāri šķēršļiem! Bērniem tādā vecumā it kā vairāk pietāvētu sēkliņu pabēršana baltiem un krāsainiem papagaiļiem, kuŗi todien mūsu balkonu apciemoja neticami mazā skaitā – varbūt arī putni aizlidoja uz sausāku apgabalu.

Kamēr bijām kalnos, lija arī Melburnā, vasaras skolas „Tērvete” bērņus no teltīm pārvietoja zem drošāka jumta, bet Zanes un Nates mazbērņi (mazie brālēni Kasparš un Roberts) varonīgi palika guļam teltīs! Viņi pārrādās ar tulznainām rokām, odu sakosti un uzreiz metās peldbaseinā, no kurienes viņus izdabūt ārā vecmāmiņas nevarēja ļoti ilgi.

Septītā ainiņa. Par dabas untumiem...

Ceļā uz Neiburgu ziemas māju Viktorijas kalnos ir varens tilts, ko pārbraucot, mazdēli allaž brīņoties: tilts ir, bet ūdeņu nav! Tādējādi mājiniekiem viegli atcerēties, cik ilgi Austrālijā, konkrēti Melburnas pusē, valda sausums: vairāk nekā desmit gadu! Tagad Nates un Leo mazbērņi ar interesi var pētīt citu interesantu parādību: no sausajā gultnē ieaugušajiem kokiem redzamas vien dažas galotnes! Arī visas ceļmalu ganības, cik vien tālu skats sniedz, zaļū pilnas, neskaitāmo lopu tumšās muguras tām pāri tik tikko saredzamas. Aitas grauž zāli, galvas nepacēlušas. Parasti decembrī visi lauki kaili, farmeriem gandrīz neticami, ka lopu nav jābaro no vasaras krājumiem. (Latvijā gatavojam sienu ziemai!)

Jā, šis ir zaļš, bet ļoti daudziem austrāliešiem smags gads, par ko pirmās liecina augļu cenas tirgū. Viktorijas tirgus Melburnā ir apskates vērts, to tiešām var pielīdzināt Rīgas tirgum: te netrūkst nedz augļu un dārzenū, nedz gaļas un zivju izstrādājumu un vietējā vīna, nedz pašmāju suvenīru. Protams, papildnam arī kosmopolītisko Ķīnā ražoto preču. Mums, trim ceļotājām, pēdējos desmit gados nav gadījies redzēt tādu valsti un vienkāršo tautu, ko neapģērbtu ķīniešu čaklie šuvēji un kurpnieki. Nav nekādu šaubu – ja sāksies tirgošanās ar Marsu, tad

Mārtiņš Biršs ar dēlu Lukasu. Mārtiņa tēvs Zigmunds darināja koka krustu, kas atrodas Dienvidkalifornijas latviešu draudzes baznīcā pie altāra

arī tur pirmie paspēs ķīnieši!

Melburnieši ar savu septiņus hekatarus prāvo lieltirgotavu ļoti lepojas, ne velti to sauc *Queen Victoria Market*, tas darbojas kopš 1878. gada. Te ieraudzījām divreiz lielākus mango nekā Tobago, kas mums šķita īsta mango paradīze. Šajā gadalaikā mango parasti metot pakaļ, bet ne šogad. Lielu mango pārdeva pat sešiem dolariem gabalā (gadu mijā Austrālijas dolars bija vērtīgāks par ASV dolaru). Ķirši, lieli kā plūmes, maksāja \$12 kilogramā (augļu farmās svaigu, bet otrās šķiras produkciju varēja dabūt par \$5 kg, ja pirka visu kastī).

Jā, šīgada banānu, mango, ananasu un citu augļu raža vai nu applūdusi vai pircējiem plūdu dēļ grūti piegādājama. Skati televīzijā un laikrakstos šausmināja. Plūdi Brisbenu, kur dzīvo daudz latviešu, bija pārvērtuši „kaŗadarbības zōnā”. Pārsteidza iekšzemes cunami – pēkšņās lietusgāzes, kad priekšā izauga metrus astoņus augstas ūdens sienas, gada normas apjoma nokrišņi vienā dienā lika pārplūst upēm, pārraujot lielus dambjus. Tilti, dzelzceļu sliedes, nami un auto līdzinājās sīkām skaidām, cilvēks – puteklītim... Par laimi cilvēku upuŗu bija maz. Masu saziņas līdzekļos ziņoja, ar kādu pašreizējo liedzību visi glāba tuviniekus, kaimiņus un citus spējās nelaimes biedrus, protams, palīdzot arī mazajiem brāļiem – suņiem, kaķiem, ķenguriem.

(Turpminājums sekos)

Dr. JURIS BUŅĶIS
labprāt atbildēs uz jautājumiem
par kosmētiskām procedūrām
E-pasta adrese: bunkis@ocps.com
Tālrunis birojā: 949-888-9700;
30212 Tomas Suite,
275 Rancho Santa Margarita, CA 92688
mājaslapa: www.orangecountyplasticsurgery.com

Piedāvāju dažāda veida apdrošināšanas
produktus kapitāla aizsargāšanai.
Action Capital Insurance Services, Inc.
Verners Vallis
tālr.: 949-374-3340 Lic #0G61139

Tulkojumu birojs: www.Filologi.lv

Brauciet lēnām pār tiltu, draugi!

Tas ir – jābūt ļoti piesardzīgiem, braucot ar auto Kalifornijā

Ziņas par jaunajiem satiksmes pārkāpumu sodiem: <http://www.snopes.com/politics/traffic/california2011.asp>
California needs money, so pay close attention to the rules of the road!

Traffic Ticket Fines (Effective 01/06/2011)

- VC 12814.6 \$214 Failure to obey license provisions.
- VC 14600(A) \$214 Failure to notify DMV of address change within 10 days.
Note: The fine may be reduced with valid proof of correction.
- VC 16028(A) \$796 Failure to provide evidence of financial responsibility (insurance).
Note: This fine may be reduced with proof of insurance on or after the violation date.
- VC 21453(A) \$436 Failure to stop at a red signal.
- VC 22349 \$214 Unsafe speed, 1 to 15 miles over the limit.
- VC 22350 \$328 Unsafe speed, 16 to 25 miles over the limit.
- VC 22450 \$214 Failure to stop at a stop sign.
- VC 22454(A) \$616 Passing a school bus with flashing red signals.
- VC 23123(A) \$148 Driving while using a wireless phone not hands free, first offense.
- VC 23123(B) \$256 Driving while using a wireless phone not hands free, each subsequent offense.
- VC 23123.5 \$148 Driving while using a wireless device to send, read or write text.
- VC 23124 \$148 Minor driving while using a wireless phone.
- VC 22500 \$976 Parking in a bus loading area.
- VC 22507(A) \$976 Violation of disabled parking provisions, first offense.
- VC 22507(B) \$1876 Violation of disabled parking provisions, second offense.
- VC 26708 \$178 Unlawful material on vehicle windows.
- VC 27150 \$178 Adequate muffler required.
- VC 27315 \$148 Mandatory use of seat belts.
- VC 27360 \$436 Mandatory use of passenger child restraints.
Note: This fine may be reduced by completing a court authorized child seat diversion program.
- VC 27400 \$178 Headsets or Earplugs covering both ears.
- VC 27803 \$178 Violation of motorcycle safety helmet requirements.
- VC 34506 \$616 Commercial Driver – Log book violation.
- VC 4000 \$256 No evidence of current registration.
Note: The fine may be reduced with valid proof of correction.
- VC 4159 \$178 Notify DMV of change of address within 10 days. Note: The fine may be reduced with valid proof of correction.
- VC 5200 \$178 Proper display of license plates.
Note: The fine may be reduced with valid proof of correction.
- VC 9400 \$178 Commercial weight fees due.
Note: The fine may be reduced with valid proof of correction.
- Don't blame the cops. They don't set the fines or collect them!

Aizvadīti deviņdesmit deviņi bagāti gadi

Klementīne Freimantāle 30. janvārī ģimenes vidū svinēja savu 99 gadu jubileju
No kreisās: meita Lilija Reisjāne, mazmeita Žaklīna Freimantāle, jubilāre, meita Marika Freimantāle

Kas tas par spēku, kas rozei liek ziedēt,
Kas ozolam stīpram un varenam augt?
Kas tas par spēku, ko neiespēj gadi klievēt
Un cauri vasarām mūžam zaļot un plaukt?

Kas devis to spēju, nepazust ikdienas maldos,
Redzēt zvaigznes, kaut debesis mākoņi sedz?
Kas devis to spēju, rūgtos brīžus vērst saldus
Nosargāt liesmu, cauri gadiem ko dedz?

Klementīne Freimantāle ar mazmeitu Andželu un mazdēlu Raiti

Kur ņemta tā māka, daudz ko saprast un piedot
Stāvēt blakus ar tad, kad ziemelis eļš?
Kur ņemta tā māka neko neprasot ziedot
Sevi otram, vienalga cik akmeņains ceļš?

Par godu šim spēkam, spējai un mācai
Lai iedezam visas pasaules sveces.

**Vēl daudz daudz baltu dieniņu
jubilārei novēl DK LB valde!**

Jauns talantīgs latviešu zinātniskās fantastiskas rakstnieks

Iegaumēsim jaunā latviešu rakstnieka Toma Kreicberga vārdu. Ar pseudonīmu *Tom Crosshill* viņa stāsti ievietoti žurnālos *Intergalactic Medicine Show*, *Beneath Ceaseless Skies*, *Sybil's Garage* un *Lightspied*. Pirms diviem gadiem viņš uzvarēja konkursā „Nākotnes

rakstnieki” (Writers of the Future). Tomu Kreicbergu labi atceras viņa anļu valodas skolotāja Ieva Sentivani Rīgas valsts 1. ģimnazijā. I. Sentivani reizēm ciemojas Losandželosā pie meitas Andras Berkoldas un pastāstī-

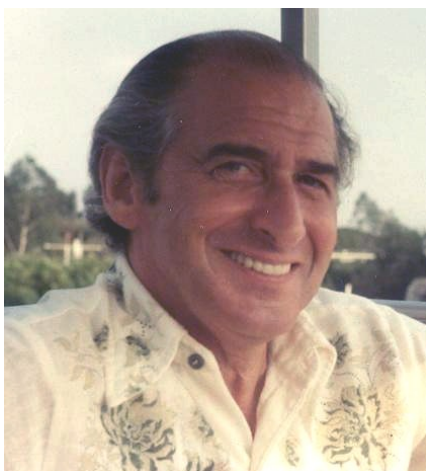
ja, ka Toms bijis „neparasti labs skolnieks ar plašu vārdu krājumu un nesalasāmu rokrakstu”. Viņš palaikam ierodas ģimnazijā un sasveicinās ar skolotājiem. Pērn decembrī Toms Kreicbergs savai angļu valodas skolotājai uzdāvinājis grāmatu, kuņā ir viens no viņa īsstāstiem.

Toms Kreicbergs studēja fiziku Rīda kolledžā (Reed College) Portlandē, Oregonā un vienu vasaru dzīvojis Andra Ritmaņa ģimenes mājā. Toms bijis ļoti nopietns, mērķtiecīgs, stāstījis, ka viņam Latvija par mazu.

Tagad Toms Kreicbergs dzīvo Ņujorkā, viņš spējjis strādāt kodolreaktorā un cinka raktuvēs Japānā, tulkojis grāmatas un uzņēmts rakstnieku apvienībā *Altered Fluid*. Patlaban viņš raksta romānu ar nosaukumu *Mach Kid*. Par Tomu Kreicbergu daudz var uzzināt viņa mājaslapā: www.tomcrosshill.com Turpat viņam var arī uzrakstīt vēstuli. Tagad ir daudz zinātniskās fantastikas filmu un televīzijas uzvedumu, cerēsim, ka kādreiz taps filma, kuņas scēnārija autors būs **Tom Crosshill!**

Mums zudušie

Boriss Šenkmanis mūžībā 1922. g. 2. X Latvijā – 2010. g. 14. XI Dienvidkalifornijā

Rīdzinieki Boriss un Bella Šenkmaņi ar divām meitām ieradās Dienvidkalifornijā 1971. gadā. Meitas ātri vien iejutās jaunajos apstākļos, taču vecāki ne tik viegli. Viņi tūlīt centās uzmeklēt latviešus un, dzirdot pieminam Latviju, Bellai nereti apbira asaras. Ar laiku šeit tomēr iejutās

arī viņi, iepirka glītu māju *Santa Fe Springs* pilsētā. Tiklīdz Latvija atguva neatkarību, viņi Rīgā nopirka dzīvokli un pensionējušies vasaras pavadīja Latvijā.

Boriss Šenkmanis ir pieminēts un saukts vārdā Dzin-tara Soduma grāmatā „Savai valstij audzināts”, jo Boriss bija mācījies latviešu skolās un viņi ar Dzin-taru Sodumu bija tikušies vēl citur. Vācu laikā Šenkmaņu ģimene tika pārvietota uz geto. Borisa mazā māsa un vecāki gāja bojā, šķiet, Rumbulā. Dzin-tars Sodums reiz redzējis dažus žīdus nopūlamies, nesot pa kāpnēm klavieres. Ieraudzījis tarp tiem savu veco paziņu Borisu, Dz. Sodums piesteidzies palīdzēt, bet vācu sargs viņam neganti uzbļāvis.

Boriss par tiem laikiem nevēlējās runāt, tikai šad un

tad izmeta pa teikumam. Informācijas drumstalas kopā salasot, uzzinājām, ka viņš krievu gūstekņu nometnē norīkots par tulku, jo runāja vāciski un krieviski tikpat labi kā latviski. Kādā dienā latviešu sargs viņam pačukstējis: „Boris, šī ir pēdējā izdevība nozust...” Boriss to arī izmantojis, pārlavījies pāri frotnes līnijai un tūlīt iesaukts padomju armijā, latviešu divīzijā. Sākumā viņš bijis aizmugurē. Reiz dzirdējis, ka kāds augstāks padomju virsnieks klieudz tālrunī: „Taufiet mašīnas, netaufiet cilvēkus! Cilvēku mums diezgan!” Boriss skaļi pie sevis pārbrīnījies: „Pats Ļeņins teicis, ka cilvēks ir augstākā vērtība...” Šie viņa vārdi sasniedza dzirdīgas ausis, Boriss dabūjis pamatīgu brāzienu par mutes palaišanu un nosūtīts uz fronti. Frontē viņu ievainoja, un tā viņš palika dzīvs.

Drīz pēc kara beigām Boriss Šenkmanis apprecējās ar skaisto Bellu. Ģimenē piedzima divas meitas. Bella aizvēra acis uz mūžu 2009. gadā šeit, Dienvidkalifornijā, un Borisu pēc viņas nāves pārņēmis izmisums. Fiziski viņam bija vieglāk, nevajadzēja Bellu kopjot cilāt, bet pēc 62 kopā pavadītajiem gadiem viņam dzīvesbiedres ļoti pietrūka. Viņš gājis uz kapiem divas reizes nedēļā un pēc nepilniem diviem gadiem arī pats saslimis. Boriss un Bella Šenkmaņi tagad atdusas vecajos Holivudas kapos *Hollywood Forever*. Sēro meitas ar ģimenēm un draugi un paziņas Kalifornijā un Latvijā.

Helēna Hofmane

Lielākā Jēzus Kristus statuja pasaulē

Pērn 21. novembrī Polijas rietumu daļā Svebodzinas pilsētā atklāja lielāko Jēzus Kristu statuju pasaulē – tā ir 36 metrus augsta un sver 440 tonnu. Statuja līdzinās Jēzus figūrām Konkordijā, Bolīvijā un Riodežaneiro, taču Polijas skulptūru rotā trīs metrus augsts zeltīts kronis.

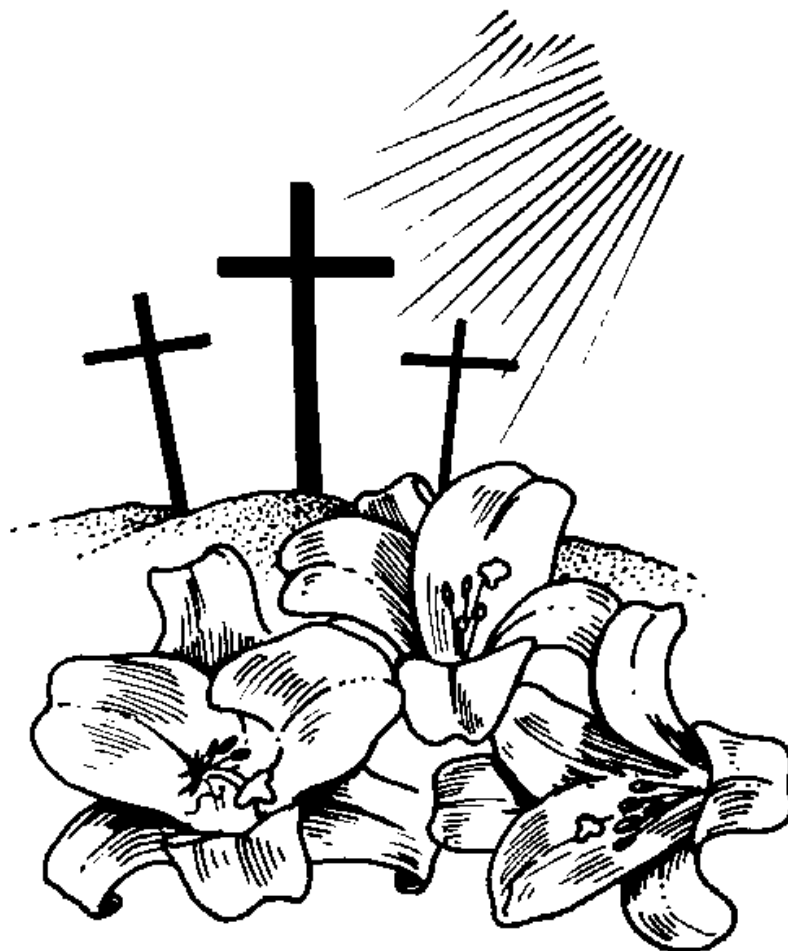
„Šis ir mana mūža darbs. Eiropai ir vajadzīgi tādi sludinātāji kā Kristus. Viņš ir lielākais ticības nesējs,” sacīja vietējais katoļu priesteris tēvs Silvesters Zavadzkišs, kas pirms pieciem gadiem ierosināja celt pasaulē lielāko Kristus statuju.

Statujas celtniecību atbalstīja ziedotāji Polijā un ārzemēs. Tā atrodas aptuveni 50 km attālumā no Polijas un Vācijas robežas un redzama no A2 autošosejas, kas savieno Varšavu un Berlīni.

Tā kā statuja uzcelta uz mākslīgi uzbērtā pakalna, tā slejas 52 metru augstumā. Statuju aplūkot ierodas daudz tūristu, un pilsētai ir labi ienākumi.

Draudzes Ziņas

„Staigājiet, kamēr jums ir gaisma, lai tumsība jūs neapņem. Jo kas tumsā staigā, nezina, kurp viņš iet. Ticiet gaismai, kamēr jums ir gaisma, ka jūs topat par gaismas bērniem!”

Jāņa ev. 12:35-36

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes māc. Dāvis Kaņeps: 611 Pruitt Drive, Redondo Beach, CA 90278	310-621-9572
Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta	
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu kom. priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

Draudzes dzīves kalendārs

3. aprīlī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – ciešanu laika ceturtdienā;
aizlūgšim par Omahas draudzi (māc. Vītauts Grīnvalds) un par Bornes draudzi

6. aprīlī plkst. 11.00 CIEŠANU LAIKA MEDITĀCIJA

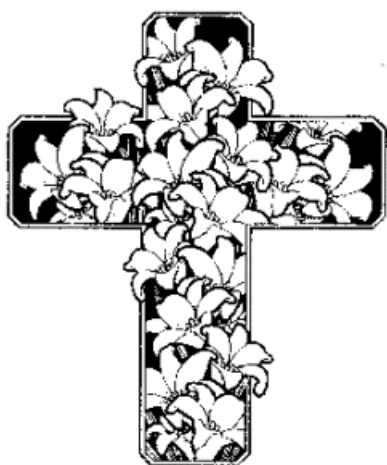
10. aprīlī plkst. 11.00 no rīta dievkalpojums – ciešanu laika piektā svētdienā;
*aizlūgšim par Oldenburgas draudzi (diak. Laima Urdze)
un par Budbergas Sv. Pāvila draudzi (māc. Juris Morics)*

13. aprīlī plkst. 11.00 CIEŠANU LAIKA MEDITĀCIJA

17. aprīlī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – Pūpolsvētdienā;
*aizlūgšim par Oklandes draudzi (māc. Kārlis Žols)
un par Bukaišu-Sniķeres draudzi (prāv. Oskars Laugalis)*

22. aprīlī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – Lielā piektdienā

24. aprīlī plkst. 9.00 no rīta dievkalpojums – Kristus augšāmcelšanās svētki;
*aizlūgšim par Ņujorkas draudzi (māc. Laris Saliņš, Juris Saivars, diak. Indriķis Kaņeps)
un par Bulduru draudzi (māc. Ingus Dāboliņš, Ivo Grantiņš)
Pēc dievkalpojuma Lieldienu brokastis latviešu namā*

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes dāmu komiteja

24. aprīlī pēc dievkalpojuma, kas sāksies plkst. 9.00 no rīta,
ielūdz Lieldienu brokastīs

Bērniem līdz 10 gadu vecumam olu meklēšanas sacensības

**Dalības maksa par ziedojumu
(pieaugušiem vismaz \$15; jauniešiem līdz 16 gadu vecumam
par brokastīm nav jāmaksā)**

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Skolas saime	Caurmēra devums	Piezīmes
13. feb.	23	18	\$250.00		\$10.87	Nama gada sapulce
27. feb.	19	17	\$214.00		\$11.26	

Mācītāja ievadraksts

„Viņa kungs sacīja tam: labi, tu godīgais un uzticīgais kalps. Tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, es tevi iecelšu pār daudzumu. Ieej sava kunga priekā!”

Mat. 25:21

Iedomājies, ka esi izraudzīts piedalīties Donalda Trampa (Donald Trump) televīzijas raidījumā *The Apprentice*. Tavs uzdevums ir pārspēt konkurentus dažnedažādos uzdevumos, kādus „kungs” Donalds uzdevis. Kā tu rīkotos?

Līdzībā par trim kalpiem pirmais kalps dubultoja sava kunga bagātību, tāpat arī otrs. Trešais savu vienu talantu apraka zemē un neko ar to nedarīja, lai vairotu kunga bagātību. Beigās no viņa attaisnošanās saprotam, ka viņam kungs nepatika... viņš bijis bargs un valdonīgs. Viņam droši vien bija bail, ka, vienalga, lai kā pūlētos, viņa darbu nenovērtēs labvēlīgi.

Iznākums televīzijas raidījumā un līdzībā daudz neatšķiras. Nemākulis, neveiksminieks, riskētājs tiek atlaists. Jādzird vārdi, no kuņiem visvairāk baidās: *You're fired!* Tālāka ceļa vairs nav.

„Nemiet viņa talantu un dodiet to tam, kam ir desmit talantu.”

Čaklajam kalpam kungs atņem uzticēto talantu un iedod veiksmīnīkam vēl vienu – liels kauns tam, kas neriskēja, turpretim gods otram! Donalds Tramps pieņem uzvarētāju darbā (t. i.: „ieej sava kunga priekā!”), uzticot viņam lielākus projektus. Bet šajā līdzībā mums tiek mācīts, ka nav tikai viens uzvarētājs, galvenais – vai tu ar tev uzticēto uzdevumu vairosi sava kunga mantu. Laimē taču tie, kam bija uzticēti pieci un divi talanti, bet arī trešais būtu ieguvējs, ja viņš būtu ar to vienu KAUT KO darījis. Varbūt tāpēc kādam liksies, ka šie Jēzus vārdi domāti kā pamācība un brīdinājums pret KŪTRUMU vai PASĪVITĀTI. Mācekļi nevar būt pasīvi, tas ir patiens vārds. Kāds esi tu? Vai ierosinātājs un rīkotājs?

Vēl jo vairāk, ja līdzība mums pauž par uzdevuma pildīšanu ar gatavību riskēt visu, tad par pirmatnējo piemēru ņemsim Kristus misijas sākumu un beigas. Kapēc Dievs izvēlējās INKARNĀCIJU par pestīšanas veidu? Kāpēc Viņa Dēlam jāizvēlas paklausības ceļš līdz krus-ta nāvei? Viena iespējama un samērā pareiza atbilde par šīs līdzības būtību – nevis Dēlu atbalvos ar naudu vai slavu, bet Dievs Tēvs pats riskēja ar savu godu. Viņš to darīja par labu visiem. Gribētu ticēt, ka Lieldienu lielais prieks saistīts galvenokārt ar to, ka augšāmcelšanās lielās paklausības, pārbaudījuma un pašāvēības risks atmaksājies ne tikai, lai Kristus pēc nāves var dzīvot, bet viņš var izšķērdīgi piedāvāt dalīšanos priekā, ko Tēvs piešķir uzvaras svētkos!

Tomēr jāzina, kad mūsu darbība ir lieka un kad tā palīdz citiem (un mums pašiem) iecerēto mērķi saskatīt un uz to tiekties. Kungs neaicina izšķiest labos talentus par lētiem priekiem, nedz arī paturēt visu tikai sev un pēcnācējiem! „Jo ja dzīvojam vai mirstam, mēs piederam savam Kungam,” saka Pāvils. Pasaule nekļūst daiļāka, bagātāka vai taisnīgāka, ja visu patur ciltij. Neroc savu talantu zemē! Tas tik un tā tev tiks atņemts vai nu tev mirstot, vai tas kļūs nevērtīgs inflācijas dēļ.

Ticība ir vienīgā pretpote kūtrumam jeb pasīvitātei. Tā pārspēj bailes. Tā mūs atgriež uz pareizā ceļa, kad ar labu prātu iespējam mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu.

Apustulis Pāvils vēstulē filipiešiem (2:9-11) raksta: „Dievs viņu ļoti paaugstinājis un dāvinājis viņam vārdu pāri visiem vārdiem, lai Jēzus vārdā locītos visi ceļi debesīs un zemes virsū un pazemē un visas mēles apliecinātu, ka Jēzus Kristus ir Kungs Dievam Tēvam par godu.”

Tad zinām, kur ir mūsu piederība. Tad zinām, ka Kungs, kas mums uzticas, nav ļauns, bargs un nesagaida no mums neiespējamo – savās mājās, draudzē vai citur.

Mīlestībā, ko Dievs pats mums dod, – dzīvojam. Mēs ar labu prātu zinām, ka nekļūstam neviena cita priekšā... un metamies pie darba, uz kādu augšāmceltais Kristus aicināja savus apustuļus.

Prāv. Dāvis Kaņeps

Dzimšanas dienu atceres maijā

2. Artūrs Rūsis

4. Michelle Whisenand-Haapala

8. Lidija Faubert

9. Nīls McAuliffe

10. Einārs Kalvāns

12. Rota Šmite

15. Ērika Bastjāne, Edgars Jakobsons,

Ārija Zile

17. Jānis Lejnieks

19. Ausma Blūmentāle, Guntars Šulcs

20. Egils Ozoliņš

21. Lāra Tolka

22. Dzidra Bitīte

23. Līzīte Dumpe, Viola Lāce

28. Arnis Tolks

29. Liene Kārklīņa

30. Omula Pence

My Educational Experience in Ecuador

Sveiks! My name is Lauren Purmalis. I am the daughter of Karl and Shannon Purmalis and the granddaughter of Karl and Velta Purmalis.

I have attended programs and participated in activities at the Latvian Nams (Latvian Community Center) with my parents and grandparents since I was a little child."

I recently returned from a year of teaching English in the country of Ecuador, a poor, predominantly Catholic country on the west coast of South America. During my senior year of college, I had the opportunity to travel in Guatemala and Chile for an international study tour with one of my business classes. On that trip I fell in love with the cultures and people of South America. I saw the opportunities that education and the English language bring to so many South American people.

This picture really “captures” the carefree Equadorian lifestyle. My students and I are heading to a restaurant for an end-of-the-semester celebration. Piling into a truck bed is just another way of getting around in Ecuador!

I have always enjoyed working with people, and I whole-heartedly believe in the power of education. I decided to look into teaching programs abroad, and instantly narrowed my search to a Spanish-speaking country in South America. I knew that teaching was in my near future when a family friend told me about the WorldTeach program, a non-profit organization sponsored by Harvard University's Center for International Development. Once I found out more about the program and the countries it serves, I decided to go to Ecuador. I felt I could make a real difference in Ecuador because it is a developing country.

My initial reaction to Ecuador was an immediate feeling of being outside my comfort zone. I was living a very humble lifestyle from the moment I arrived. The task of packing my bags to live in a foreign land for a whole year was not easy! When my host family picked me up at the airport, my bags nearly fell out of their truck! Instantaneously, I realized I had to "let go," accept Ecuador for what it is, and immerse myself completely in its culture.

When I arrived in the capital city of Quito, I realized I would be living in Ecuador with fellow American volunteers, from whom I could learn a lot. As we worked together, our collaboration on a daily basis grew into friendships that we fostered and cherished over the course of the year. Even though we were dispersed throughout the country, it was comforting to know that we were sharing the same trials and tribulations.

With friend Kevin Bradley visiting the "Middle of the World" (*Mitad del Mundo* in Spanish). We are standing on opposite sides of a famous landmark representing the equator and the geographic location of Ecuador. K. Bradley teaches English in Chile, he came to visit me in Ecuador

During my year in Ecuador, I worked as an English teacher, "Profesora," at a well-known public university in the city of Ambato. I taught two English courses each semester. Many of my students were, in a sense, "sheltered" because they had never traveled outside Ecuador. I was a fresh face for them, and their warmth was overwhelming from beginning to end. All aspects of my teaching were incredibly rewarding. From creating lesson plans to providing feedback, I learned as much from my students as they did from me. This interaction provided a great dynamic since we both gained something from each other. My students and the people of Ecuador took me in and made me feel like a member of their community. This selfless, endearing attitude made my departure after only one year quite difficult. However, I am still in touch with many of my students, and I know that I shall be back to visit them one day.

My happy students and I share good times!

My favorite aspects of life in Ecuador were family and food, two things that go "hand-in-hand" culturally. Every day Ecuadorian families have one meal together, usually lunch or "almuerzo" in Spanish. During the middle of the day, most schools and businesses close so that families can enjoy lunch together. Rice is a staple in a typical meal, usually served with meat, salad, and oftentimes soup, plantains, and fresh fruit juice. Nearly all food is made with local and seasonal ingredients

"from scratch," which is hard to fathom in the United States! The weather is fairly mild in the mountain town of Ambato, which allows for fresh produce year-round. Since lunch is such a large meal, dinner is usually served late with coffee, tea, and cheese. The time is well-spent re-capping the day's events, talking and laughing with family and friends.

From day one I noticed the importance Ecuadorians place on family, friends, and faith. Their lives revolve around each other and God. Such a way of living gave me the opportunity to see that their values are right where they should be. Complicated lives filled with busy nonsense lead us to be so overwhelmed that we forget what is truly important. In terms of health and safety, the quality of life is less secure in Ecuador than in the United States. Since tomorrow has no guarantee, the people have a desire to enjoy every day and cherish their time together.

For the most part, the people lead a life of little or no excess, a concept foreign to many Americans. The humble means of the people and the strong Catholic foundation of the culture have created a country of individuals who have their priorities straight. They attend mass, give what they can, honor family, cherish friendships, lead healthy and grounded lives. They work hard, and I rarely saw any signs of greed. Of course, there will always be exceptions. Nonetheless, the people of Ecuador emulate the life of Jesus Christ and, to some degree, do a fine job of leading their lives as He did. I feel as if I have become a better Christian through this experience of being surrounded by such wonderful people, and I was blessed to have had such an incredible opportunity.

The outdoor market in the mountainous city of Riobamba, Ecuador, is a vibrant and colorful environment. Most of the vendors are of indigenous ancestry, including these women who sit on the ground while selling different types of grain

ZIEDOJUMI

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

O. Pence \$100

MĀSU DRAUDZĒM

V. Kerliņš \$200

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

M. Caune \$100

REMONTIEM

V. Kerliņš \$300, A. Veiss \$10

Zvanniķiem saziņots \$100!

Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru „Zvanniķu” cūciņā baznīcas priekšelpā.

Draudzes padome būs pateicīga par katru ziedojumu.

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca; tālr.: 626-443-8464, e-pasts: birschultz@att.net
Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kurā var pierakstīties; lūgums uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

SANDIEGO LATV. EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church 3993 Park Boulevard, San Diego, CA 92116

Mācītājs Dāvis Kaņeps

tālr.: 310-621-9572

davis_kaneps@verizon.net

Dr. priekšnieks Jānis Legzdīns

2651 Cardinal Road,

San Diego, CA 92123

Tālr.: 858-598-5451; e-pasts: janis@legzdins.com

9. aprīlī plkst. 12.00 Lieldienu dievkalpojums ar dievgaldu; pēc dievkalpojuma kafijas galds

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com vai

www.sandiegodraudze.us

**Tik tumsu pētot, skats top ass:
Tas liels var kļūt, kas bijis mazs;
Tas liels var kļūt, kas sevi rod
Un sevi visu ziedot prot.**

Anna Brigadere

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2011. gadu!

Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

Lūdzu norādīt _____ draudzes nodevas par 2011. gadu

_____	\$ _____
(uzvārds, vārds)	\$ _____
_____	\$ _____
_____	\$ _____
Ziedojums draudzes dievnama remontiem	\$ _____
Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā	\$ _____

KOPĀ: \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*,

nosūtīt draudzes kasierei: Tamāra Rūse

31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

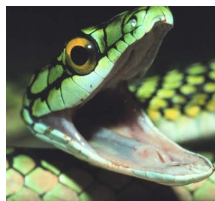

Turaidas baznīca

Foto: Anita Mellupe

Latviete meklē palīgu, kas mitinātos blakus dzīvoklī Losandželosas centra tuvumā. Pienākumi – dažas stundas dienā pieskatīt, pagatavot siltu maltīti, iepirkties. Atsevišķs dzīvoklis bez maksas. Zvanīt māc. Dāvim Kaņepam, tālr. 310- 621-9572, lai iegūtu sīkāku informāciju.

Debesu sfairas reforma

Saules stāvoklis cilvēka dzimšanas brīdī noteic horoskopa zīmi. Divpadsmit horoskopa zīmju sistēma izstrādāta senajā Babilonijā. Gadsimtu laikā mainījusies zemes kustības orbita, tāpēc zinātnieki vēlas izveidot trīspadsmito horoskopa zīmi, lai cilvēka dzimšanas brīdī varētu precīzāk noteikt Saules stāvokli. Jaunā horoskopa zīme – čūsknesis jeb čūsku aizgādnis – būs tiem, kuri dzimuši laikā no 30. novembra līdz 17. decembrim. Līdz ar jaunas horoskopa zīmes izveidošanu samazinās citu zodiaka zīmju dienu skaits, un daļai cilvēku zodiaka zīme mainīsies. Astrologi jauno horoskopa zīmju sistēmu uzskata par ļoti precīzu. Cilvēki, kuri dzimuši čūsknešu zīmē, esot neparasti, spējīgi savu dzīvi sākt no jauna, izdzīvot jebkurā situācijā, viņiem piemītot spējas dziedināt.

Pēdējā brīža jaunākās ziņas

Dzintrai Janavai būs televīzijas raidījums

Drīzumā vienā no televīzijas raidstacijām būs jauns raidījums *Judge Janava*, kuŗā iztiesās dažādas sadzīves lietas. Dzintra Janava bijusi tiesnese ilgus gadus, viņai ir laba pieredze un prakse. Būdamā jau vairākus gadus pensijā, viņa ir atpūtusies no atbildīgā darba un atkal var strādāt ar pilnu jaudu. Dz. Janavas tiesas zālē būs vajadzīgi klausītāji, kuŗiem nedaudz arī maksās. Priekšroka būs latviešu izcelsmes statistiem (ekstrām).

Koris gatavos komponista

Džona Keidža dziesmu koncertu

Losandželosas latviešu kuŗa diriģents Pauls Berkolds ir liels komponista J. Keidža dziesmu cienītājs, un viņš nolēmis, ka koris gada laikā sagatavos programmu ar šī komponista dziesmām. Aicināti jauni dziedātāji, ikviens varēs izmēģināt savus spēkus, dziedot gan sōlo, gan grupā. Paredzētas kuŗa koncertturnejas pa visu pasauli.

Latviešu plosts Rožu parādē

DK Latviešu biedrības valdes locekļi apsveŗ iespēju nākamgad piedalīties Rožu parādē, tāpēc tiek meklēti atbalstītāji un darbu darītāji – jāizdomā, kādu plostu darināt, ar kādām puķēm rotāt. Ieteikumus sūtīt biedrības valdes priekšsēdim Ivaram Mičulim.

Aicinājums pieteikties

raidījumam *Bachelor* un *Bachelorette*

DK LB valde saņēmusi vēstuli no televīzijas kompānijas ABC amatpersonām ar lūgumu no latviešu vidus izraudzīties vīriešus un sievietes, kuŗi vēlētos piedalīties populārajos raidījumos *Bachelor* un *Bachelorette*. Raidījuma veidotāji vēlas, lai personai, kuŗa meklē dzīvesbiedru vai partneri, ir iespēja salīdzināt dažādu tautību pārstāvjus un atrast piemērotāko un tīkamāko. Nav vecuma ierobežojuma.

Botoksa injekcijas bez maksas!

Visu aprīli Latvijā dzimušajiem dr. Juŗa Buņķa klīnikā Apelsīnu pagastā injicēs botoksu bez jebkādas maksas. Nedrīkst tikai aizmirst paņemt līdzzi dzimšanas apliecību pierādījumam, ka dzimšanas vieta ir Latvija. Vēlams pieteikties iepriekš, lai nebūtu ilgi jāgaida rindā.

Nama pārvaldes ziņojums

Latviešu nama pārvaldes marta sēdē nolemts, ka turpmāk ikvienam, kas namā domā apmeklēt tualeti, jālieto pašam savs līdzpaņemtais tulaletes papīrs un ziepes. Tādējādi ietaupīsies ievērojamas summas, ko varēs izlietot nama pagraba remontam.

APRILS APRILS

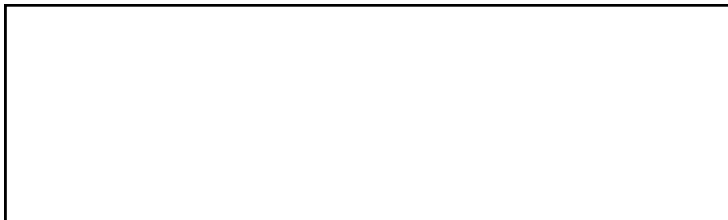
Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, par kādu gadu biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!)

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:
Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura